

செய்க்குறள் அறத்துப்பால்

ஸ்ரீ சம்பந்தர்யை புத்தகசாலை
யாழ்ப்பாணம்.

134

9.8

103

103

திருக்குறள் - அறத்துப்பால்

இல்லறவியல்

(1 - 10 அதிகாரங்கள்)

க. பொ. த. ப. (உயர்தர)ப் பட்சைக்கான
பாடப்பகுதி விளக்கமும் மாதிரி வினா விடைகளும்

க. சோக்கலிங்கம் M .A.
(சொக்கன்)

வெளியீடு:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை 703
235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

விலை ரூபா: 36/-

ஆறாம் பதிப்பு: 1993

வெளியீடு:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகாலை
235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அச்சுப் பதிப்பு:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அச்சுகம்
63, B. A. தம்பி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அனிந்துரை

வித்துவான் சி. குமாரசாமி B. A.
முனினாளி விரிவுரையாளர், ஜோப்பாஸ் ஆசிரியர் கலைக்காலை

க. பொ. த. ப. உயர்தர வகுப்புக்குரிப் தமிழ்ப் பாடநூல்களுள் ஒன்றாகத் திருக்குறள் (ஏறத்துப்பாடு-இலைறவியல் முதற் பதித்திகாரம்) இடம்பெறுகிறது. பரிமேலழகஞ்சைய உரையுடன் கூடிய முழுநூலையில் பெற்முடியாது மாணவர் பலரும் இடர்ப்படும் இவ்வேலையில் தேர்வுக்குரிய பகுதியை மாத்திரம் உரையுடன் வெளியிடத் திருவாளர் க. சொக்கலிங்கம் அவர்கள் மேற்கொண்ட இம் மூயற்சிக்கு மாணவர் உலகம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

திருக்குறங்கள் மூலத்திலுள்ளவாறே அச்சிட்டதோடு மையாது அதன் கீழ்ப் பதப்பிரிப்பும் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது புணர்ச்சிகளைப் பிரித்தறிய இடர்ப்படு வோருகிகு அப்பதெப் பிரிப்புப் பெருந்துணை ஏறியும்.

திருக்குறளுக்கு உரைகள் பலவுளவேனும் பரிமேலழகாரரேயே குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. அவ்வரையைப் பூரணமாக விளங்கிக் கொள்வதும் இலகுவானதன்று. அதனால் பரிமேலழகர் கொண்ட கருத்துடன் மாறுபடாது அதனைத் தழுவித் தகவுகேயேயிய அழகு தமிழில் இலகுவாகப் பொருளுணருமாறு ஆசிரியர் பதவரையாகவும் பொழிப்புரையாகவும் கொடுத்துள்ள திறன் பாராட்டுக்குரியதாகும். ஆவற்றுடன் அமையாது விளக்கவும் இலக்கண விளக்கங்களும் அவற்றின் கீழ்க் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர் தனையின்பீரி மாணவர்களே விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியவாறு இலகுநடையில் அவை அமைந்துள்ளன.

அதிகார வைப்புமுறை பற்றிய குறிப்புக்கள் பயனுடையன. தேர்வு வினாக்களில் அதிகார வைப்பு

முறையும் இடம் பெறுவதால் கற்கும் மாணவர்களு
அப்பகுதி பெடும் பயனிதர வல்லது-

பரிமேலழகர் கூறிய கருதிதுக்கள் சில இதிகாலதீ
திற்குப் பொருந்தாதனவாகவும் அமைந்துள்ளன.
“சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்” என்பதற்குக்
கூறும்படும் விளக்கம் பேரன்றவற்றை இதற்கு உதா
ரணமாகக் கூறலாம், அதித்தகைய இடர்களில் பரிமே
ழகர் கருதினை முதலிர் கூறிப் பின்னரித் தமது
ஆபிப்பிராயத்தை எடுத்துரைத்து மிக நாகரிகமான
முறையில் முன்னெய்தை ஏறுதிதுள்ளார். ஆசிரியர்
சொக்கனுடைய பண்பையும் ஆங்காந்தாங்கிய பணி
வையும் அவை புலப்படுத்துகின்றன.

நாடிகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், கதைகள்,
நாட்கங்கள் போன்றவற்றால் தமிழ்ப்பணி புரியும்
ஆசிரியர் சொக்கன் அவர்களின் பணி மேலும் பெருகி
ஒங்க அருள் புரியுமாறு இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

திரு. சி. குமாரசாமி

முகவரை

க.பொ.த.ப (ஐயர்தர)ப் பரிட்சைக்கான தமிழ்ப் பாடத் திட்டத்திலே, இருக்குறள் - அத்துப்பால் - இல்லங்கியலிலிருந்து பத்து ஆசிகாரங்கள் இடம்பெற்றான்ன. பரிட்சைக்குத் திருக்குறள் தொடர்பாக வரும் வினாக்களை நோக்குகையில் கவை பரிமேலழகரின் உரையை முதல்கையில்பதித்துவது குறிப்பிடத் தக்கது. இது வரலீவநிகத் தக்கதே. ஏனெனில் திருக்குறளுக்கு இதுநாள்வரை வந்தனர் உரைவளிலே பரிமேலழகரின் உரைக்கு ஈடும் எடுப்பும் இல்லை.

ஆனால் க. பொ. த. ப (சாதாரணதர)ப் பரிட்சையிலே சிற்றியெய்தி, ஐயர்தர வகுப்பிற்கு வந்து தமிழழகாட்டுப் பாடமாகத் தெரிந்த கருகும் மாணவர்து மொழியறிவின் அளவு பரிமேலழகரின் உரையினை விளங்கி உள்ளாங்கிக் கொள்ளித்தக்கதாய் இல்லை எப்பது ஒருதலை. ஜவே பரிமேலழகரின் உரைக்கு இக்கால மொழி நகடயில் ஓர் உரை ஆக்குவது ஏற்போருக்கும் ஏற்பிப்போருக்கும் பெரும் யயனி தரும். கடந்த பல ஆண்டு கணாக உயர்தர வகுப்பு மாணவருக்குத் தமிழ் கற்பித்த அநுபவத்தின் துணை விளங்கு, மேற்கூற்றித் தோட்டத்தை நிறைவு செய்ய முயன்றதன் ஏற்றுவடையே இன்று இந்நாளாக வெளி வருகின்றது.

பரிமேலழகரின் உரைக்கு அப்பாகி ஒரு சொல்கூட நான் மேலதிமொகத் தையாளவில்லை. ஆயர் உரைத்தயற்றிக் கூடிய கருத்தையும் விளக்கவும் இல்லை. ஆனால், சிற்கில் இடம்பளித்தையில் ஆயரின் கருத்துக்கள் இக்காலத்துக்குப் பொறுந்துமோ என்ற நான் சிற்றித்தயற்றைத் தந்துள்ளேன். கவை ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் சிமலும் சிற்றிக்கத் தூண்டும் என்பது எனது துணிபு.

திருவள்ளுவர் பெருமானின் விளங்கி பெருங்கூடல். அதன் ஆழத்தினை முறைக் கண்டவர் எவரும் இல்லை. காண முயறும் முயற்சிகள் மட்டும் இன்னும் தொடர்ந்து நடக்கின்றன. சில சொற்களாக விரிந்த பல கருத்துக்களை அப்பெறுந்ததை ஆழத்தால் திருத்தமாக எடுத்துக்காரத்தினார். உரை கண்டவர்களுக்கு வானிபவர்களுடைய வள்ளுவர் கூறியுள்ளிருக்கும் பல மேஜ்டிக்ஸ் சொற்களைப் பெய்து கருத்து விளக்கம் செய்தனர்; செய்கின்றனர்; பரிமேலழகரும் இந்று விலக்கவிலை. இவ்வாறு கவர்க்கையானது வற்றை எனிய சொற்களில் பிறைக்குறிகளின் இடையே காட்டி

யுள்ளேன். சில இடங்களிலே பிறக்குறிக்குள் உள்ளவற்றைத் தனிர்த்து உரையை வாசித்தால் முழுமையான கருத்தற்ற வாசி கியங்கள் போன ஏவை தொன்றல் கூடும். எனவே இந்தாவிலே பதவுணரயை வாசிப்பார்கள் பிறக்குறிக்குள் உள்ளவற்றையும் சேர்த்து வாசிக்குமாறு வேண்டுகின்றேன் சொல் ஒவ்வொன்றி எதும் பொருளை விளங்கி கொள்ள மாணவருக்கு இம்முறை உதவலாம் என்ற நம்பிக்கையிலேயே ஆடைகளைப் பிறக்குறிக்குள் இடல் நேர்த்து

பழந்தமிழ் நூல்களை சிறப்பாகத் திருக்குறளை நற்பதற்கு அடிம்படை இலக்கண ஏறிவு இன்றியமையாததாகும். பரிமே லழகர் வேண்டிய இடங்களிலே இலக்கணத் திருப்புகிகள் தந்தன் மையை நாம் கருத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். மாணவர்களுக்குப் பயன்படக் கேள்வும் என்ற வேண்வாவினாலே பரிமேலழகரின் இலக்கணத் திருப்புகளுக்கு விளக்கம் தந்துவிவேன். திருக்குறட்ட பொருளை விளங்கிக் கொள்வதோடு தாம் ஏற்ற இலக்கணத்திற் பிரயோக அறிவு பெறவும் இவ்வினகிக்கங்கள் மாணவர்களுக்கு உதவலாம்.

இசெற்றியவிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பந்து அதிகாரங்களிலும் வந்துள்ள அருமபதங்களுக்கு இறுதியிலே பொருள் அகராதி ஒன்றும் தரப்பட்டுள்ளது இதுவும் மாணவருக்கு நற்பயன் அளிக்கும் என்பது எனது உறுதிபால நம்பிக்கை.

ஒவ்வோர் அதிகாரத்திலும் தனித்தனிப் பாடலினதோ, இரண்டு முதலாக நாள்கு. ஐந்து, ஆறு பாடல்களினதோ சாராத் தைத் தொகுத்துக் கூறச் செவ்வது பரிமேலழகரின் மூலம். அத் தொகுப்புகிகள் தடித்த எழுத்திலே தரப்பட்டுள்ளன. இவற்றை ஒருமுறை வனமாகப் படித்தால், திருக்குறட்ட பாடல்களின் கருதி தொழுங்கும் சாரமும் மனத்திற் படியும். அதனாடு இக்கால முறையிற் கட்டுரைப் பொருளை ஒழுங்குபடுத்தி எழுதும் நந்த பயிற்சியும் மாணவர்க்குக் கிட்டும்.

இறுதியிலே பர்ட்டைக்கிக் கரும் வினாக்களின் மாதிரியிலே மூன்று வினாக்களுக்கு விடையளிக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மாதிரி விடைகள் பர்ட்டையில் விடை எழுத ஆற்றப்படுத்த வல்லன.

இருநாளின் கைவீடுமுத்துப் பிரதிகயப் பார்வையிட்டுப் பவ திருத்தங்களைச் செய்துதவியவர்கள் இருவர். ஒருவர் வித்தவான் சி. குமாரசாமி அவர்கள். ஆழமான தமிழ்நிலை, வியக்கத்தித்கக் கிணவாற்றல், எதனையும் திறம்பட்டு செய்யுந்திறன், பொறுமை

ஆடக்கம், உதவ எப்பொழுதும் முன்வரும் இயல்பு ஆகியதிற மைவாலும் பண்புகளாலும் உருவான விதிவான் அவர்கள் திருத்தங்களைச் செய்ததோடு சிறந்ததோர் எனிற்துகரூபம் வழங்கியுள்ளார். என்னிலும் முதிர்ந்த சுவருக்கு எனது வணக்கத்தோடு கூடிய நன்றிகள் உரியன.

மற்றவர், அறிவியற் கண்ணோட்ட மும் நுணுகிய நோக்கும் ஆழப்பார்வையும் கழுகிய பண்பாடும் வாழ்க்கைப்பெற்ற நண்பர் மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசன். மூலப்பிரதியைப் பார்க்கவயிட்டுத் திருத்தங்கள் செய்தும் ஏருஞ்சொற் பொருள்களாதி தயாரித்தும் உதவிய என்னிலும் இளவஞ்சிரான நடராசனுக்கு எனி வாழ்ந்துக் கணோடு கூடிய நன்றங்கள் உரித்தாக்குகின்றேன்.

பாடநூலாசிரியர்களுக்குப் பழமரம்போற் பயனுதவுபவர் மு' குப்பிரமணிய புத்தகசாலை, அச்சகம் ஆகியவற்றின் குதிபரி வர்கள். இந்நாலை எழுத ஊக்கி வெளியிடுகின்ற அன்னாருக்கும் எனி இதயங் கண்ட நன்றிகளைத் தெரியித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நாலை ஆழாம் பதிப்பு வெளிவரக் காரணரான க. பொ. த. (ட/த) மாணவர், ஆசிரியர் யாவர்க்கும் எடு நன்றி உரியது.

‘வாணி’

நாயங்மார்க்கட்டு,

யாழ்ப்பாணம்,

26-10-93

திரு. க. சொக்கலிங்கம்

(சொக்கன்)

பொருள்டக்கம்

1.	இல்லாத வாழ்க்கை	...	...	1
2.	வாழ்க்கைத் துணை நலம்	...	...	8
3.	புதல்வயரப் பெறுதல்	—	—	14
4.	அனிபுண்மை	—	—	20
5.	விருந்தோம்பல்	...	—	26
6.	இனியவைகூறல்	—	—	31
7.	செய்ந்நங்கள் அறிதல்	—	...	37
8.	நடுவு நிலைமை	—	—	42
9.	அடக்கமுடைமை	—	...	48
10.	ஓமுக்கமுடைமை	—	—	53
11.	காதிரி வினாவிடைகள்	—	...	60
12.	அருங்சோற் பொருள்கராதி	—	—	65

இல்லறவியல்

[திருச்சூரன் ஏற்றுப்பால், பொருட்பால், ஓமநிதுப்பால் என்னும் முப்பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது. இவற்றுள் ஏற்றுப்பால் பாயிரவியல், இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழியன் என்ற நான்கு உபயிரிவுகள் கொண்டதாலும். இல்லறவியலிலே இபோது அதிகாரமிகள் உள்ளன.]

1. இவாழ்க்கை

[மகனவேயாடு கூடி வாழுதலின் சிறப்பு இந்த அதிகாரத்திற் கூறப்படும். இல்லறச், துறவறச் என்னும் இருவகை ஏறங்களுளே முதலிற் கடைப்பிடிகள் வேண்டியது இல்லறமாகும். எனவே ‘இவாழ்க்கை’ என்னும் இவ்வகையாரம் பாயிரவியல் இறுதி அதிகாரமான அறங்கவியறுத்தலின் பின் வைசீகப் பட்டது]

1. இவாழ்வா னென்பா னியஷ்டைய முவர்க்கு நல்லாற்றி னின்ற துணை.

பதாயிரிப்பு:

இவாழ்வான் என்மான் இயல்பு உடைய முவர்க்கும் நல்லாற்றி நின்ற துணை.

பதவரை: இவாழ்வான் என்பான் - இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வன் என்ற சொல்லப்படுவன், இயல்பு உடைய முவர்க்கும் - ஏற்றத்தின் இயல்பைச் சுடைப்பிடிக்கும். ஏனைய மூன்று நிலை மீண்டும், நல்லாற்றில் நின்ற துணை - (ஆவர்கள் இருக்கின்ற) நல்ல ஏறவழிகளுக்கும் நிலையான துணைவான்.

பொழிப்பு: இல்லறத்தானானவன் பிரமசாரி, வளப்பிரதி தனி, சந்திபால் ஆகிய தத்தம் ஏறங்களின் வழியிலே ஒழுகுபவர் களுக்கு அவர்களது நடில் வழியில் நிலையான துணைவான்.

விளக்கவுடரை பிரமசாரி - ஆசிரியனை நாட்டுச் சென்று கறிக வேண்டியவற்றைக் கற்றலும் விரதம் காத்தலுமாகிய ஒழுக்க நெறியில் நிற்போன் வானப்பிரதித்துள் - தான் இல்லறத்திலே ஓம்பி வந்த எரிபுடன் (நெடுப்பு) வனத்திற் சென்று மனைவி யானவள் பள்ளிலே செய்யத் தவ ஒழுக்கத்தினைக் கடைப் பிடிப்போன், சந்திமாசி - துறவு மேற்கொண்டு யோச முயற்சி களில் ஈடுபடுவோடு இவர்கள் முவரும் தத்தம் ஒழுக்க நெர களில் நிற்ககயில் இவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு, உறையள், மகுந்த என்பவற்றை உதவித் துணைநிற்பது இல்லவாழ்வானின் முதன்மையான டடமையாகும்.

இலக்கண முடிபு: 'இட' என்பது இல்லமாகிய இடத்தோடு தொடரிபுகடைய அந்தக்கு அசியமையால் இடவாகுபெயர். என்பான் - என்படுவான் எனவிரியும். அது செய்ப்படுபொருள் சிச்ப்பவனை (வினாக்கலை) குறிப்பதாக அமைந்த என்பான் ஆயிற்று.

2. துறந்தார்க்கிகுந் துவொ தவர்க்கு மிறந்தார்க்கிகு மிலவாழ்வா வென்பான் ருணை.

பதபலிரிப்பு:

துறந்தார்க்கிகும் துவொதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் இல்லவாழ்வான் என்பான் துணை.

பதவுடரை துறந்தார்க்கும் -(உதவுவேண்டியோராக உதவாது) கைவிடப்பட்டவர்க்கும், துவொதவர்க்கும் - ஏழைகளுக்கும் இறந்தார்க்கும் - (அநாதைகளாய் வந்து தன் இல்லத்திலே) இறந்த வர்களுக்கும். இல்லவாழ்வான் என்பான் துணை - இல்லறத்தான் என்பபடுவன் துணையாவான்.

பொழிப்புடரை: இல்லவாழ்வான் கதியறிவர்க்கும் ஏழைகளுக்கும் துணைடீதிலே வந்து இறந்தவர்களுக்கும் துணையாவான்.

விளக்கவுடரை: சதியறவர்களுக்குக் கணங்கள் வறியோர்க்கு உணவு முதலியன வழங்குவோன். இறந்தவர்க்குப் பதிர்க்கடன் களான தீக்கடனும் (கொள்ளிவைத்தல்), நீர்க்கடனும் (ஆஸ்தி கைய் புனித நீரில் இடலும் சிராத்தம் முதலியனவும்) செய்த கவர்களில் உபரை நல்லுக்கிற சேரிப்போல் எற்ற வகையிலே இல்லவாழ்வானைத் 'துணை' என்றார் திருவள்ளுவர்.

முதற்பாடலும் இப்பாடலும் இல்லறத்தில் நிற்றல் எல்லார்க்கும் உதவியாதற் சிறப்பை உடையது என பதை விளக்கின.

3. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தோக்க
[றாவென்றாக்
கைப்புலத்தா ஹாம்ப தலை.

பதப்பிரிப்பு:

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒசிகல் தான் என்று ஆகூலை ஆகூலை ஆகூலை.

பதவரை: தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல்தான் என்ற - பிதிரர், தேவர், விருந்தினர், உறவினர், தான் ஏனப் படும்) ஜம்புலத்து ஆறு ஒம்பல் தலை - ஜந்து வகையாகுக்கும் (செய்தறிகுரிய ஏறநிகளை அவரிற்க) வழிகளிலே பேணிச் செய்து (இல்வாழ்வானுக்குச்) சிறந்த அறமாகும்.

பொழிப்புடை: பிதிரர், கேவர், விருந்தினர், உறவினர், தான் என்னும் ஜந்து பிரிவினருக்கும் செய்தறிகான ஏறநிகளைத் தவறாது செய்வது இல்வாழ்வானின் சிறந்த அறமாகும்.

விளக்கவுடர்: பிதிரர் (தென்புலத்தாரி, என்பதற்குப் 'படைப்புச் சாஸ்திலே பிரமாவாறு படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி' என்றார் பரிமேழலர் இறந்த மூன்னோரையும் இச் சொல் குறிக்கும். வினந்த என்ற சொல் புதுமை என்னும் பொருள் உடைஷது. புதியராய் உதவி வேண்டி இல்வாழ்வானை நாடி வருவோர் விருந்தினராவர் முன்னர் கவனை அறந்தமை காரணமாக வருவோரும் அறியாமலே வருவோரும் என இவர்களை இருப்பிரிவினராக வகுப்பர். என்னத் தருமங்களுக்கும் இல்வறத்தான் முதல்வனாய் இருப்பதால் அவன் தன்னையும் காத்து வேண்டும். இதனாலேயே 'ஒழிப்புவோருள்' 'தான்' என இல்லறத்தானும் சேரிச் 'ப்பட்டுவளான்' முறைக்கத்தில் குடிமகன் ஒவ்வொடுவனும் காசனுக்குத் தனது வருவாயில் ஆறில் ஒரு குத்தியை வரியாகக் கொடுக்கும் மழிசும் இருந்தது. இதறிகு காரணம் மற்றைய ஜந்து கூறுக்கும் இச் குறுற்பட்பாவிற் சொல்லப்பட்டிருப்பது போலச் செலவழிக்கப்பட வேண்டி இருந்ததையே.

இலக்கணமுடிபு: தெய்வம் என்பது குழுப்பெயராகத் தெய் வறிகள் பலவற்றையும் குறிப்பதால் அது சாதியொந்தமைப் பெயராகும். விருந்து - புதுமை, பன்பும்பெயர், பன்பு அபயன்போடு தோடரப்படையோருக்கு (விருந்தினர்க்கு) ஆகியமையால் விருந்து- குணவாகுபெயர்.

4. பழியஞ்சியி பாத்தா ணுகைக்குதாயின் வாழ்க்கை வழியெஞ்சு வெஞ்சுஞான்று மில.

பதப்பிரிப்பு:

மழி எஞ்சிப் பாத்துவன் உடைஷது ஆயின் வாழ்க்கை மழி எஞ்சு எஞ்சுஞான்றும் இல்.

பதவரை வாழ்க்கை: பழி அஞ்சிப் பாத்து ஊன் உடைத்து ஆயின் - (ஒருவளைது) இல்லாழ்க்கையானது (பொருளைத்தீடுகளையில்) பாவத்திற்குப் பயந்து (முறிகூறியவர்களுக்கெல்லாம்) ஏதுத் துதி தானும் உண்பதை உடையதானால், வழி எஞ்சில் எஞ்ஞான் ரூம் இல் - (ஆவளை) பரம்பரை நிலைத்து என்றும் நிற்கும். (அது அழிவது இல்லை)

பொழிப்புரை: ஒருவளைது இல்லாழ்க்கையானது பொருளை ஈட்டிகொயிக் கூறியில் பழியாவுமிகளுக்குப் பிரஞ்சுவதாயும் ஈட்டிய பொருளைப் பகுதித் தாயாவர்க்கும் அளித்துத் தானும் உண்பதாயும் ஆமையுமாயால் அத்தகையவரின் பரம்பரை என்றும் அழியாது சிறந்தோங்கும்.

விளக்கவுரை: பழியாவுமிகள் செய்து ஈட்டிய பொருளைப் பகுதித் தான்டால் பாவப்பயக் பொருள் ஈட்டியவனைச் சாரும். எவருக்கும் பாவம் செய்து அவர்களிடமிருந்து மொருளைக் கவர்ந்தானோ அவருக்கே அவளைது கொடைப்பயக் கென்ற சேரும், ஆதலால் பழிக்கு அஞ்சிகே பொருள் ஈட்டல் வேண்டும் என்பது “பழியஞ்சி” என்ற சொற்றொடரால் வற்புறுத்தப்பட்டது.

5. அஞ்சு மற்று முடைத்தாயி னில்லாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.

பதாசிரிப்பு:

அஞ்சும் ஏற்றும் உடைத்து ஆயின் இல்லாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் ஏது.

பதவுரை: இல்லாழ்க்கை அஞ்சும் அதனும் உடைத்து ஆயின் (ஒருவளைது) இல்லாழ்வானது (மனைவி மீது) அஞ்சுடையதாயும் (பிதருக்குப் பகுதித் தங்கபதாகிய) ஏற்முடையதாயும் இருந்தால், பண்பும் பயனும் ஏது-எதுவே ஏதோ இல்லாழ்க்கைக்கும் பண்பாயும் பயனாயும் ஆமையும்.

பொழிப்புரை: இல்லாழ்க்கையானது மனைவியில் அஞ்சும் பிறரிடத்திலே பரிவுந் கொண்டு ஏற்றுக்குப் பகுதித் தங்கள் நாகிப ஏற்றும் உடையதானாகி ஏதுவே ஏதன் பண்பும் பயலு மாகும்.

விளக்கவுரை: வாழ்க்கைத் துணைச்சையை அடிமையாகக் கருதாது அப்பாய் நடத்துவது சிறந்த பண்பாகும். இத்தகைய பண்பினர்கள் மற்றங்கருக்குப் பகுதித் தங்களைகிய பயக் கிட்டும். காழ்வில் மகிழ்ச்சியும் இன்னியப்பேறும் இல்லாழ்வானுக்கு உண்டாகும் என்பதைத் திருவள்ளுவர் இந்தக் குறளிலே தெளிவாக விளங்குகிறார்.

இலக்கணமுடிபு: அறம் எவ்வது ஏன் என வர்த்து: இதில் என் மொழியிறுதிப்போலி.

ஈணிநயம்: ஒன்றுக்குப் பண்டும் அறத்திற்குப் பயனும் முறையே அமந்தன. இவ்வாறு வருவது நிரளிழற் அளியாகும்

இம்முனிற பாடக்களும் (3, , 5) இல்லறத்தான் தனக்குரிய தரும நெறியில் ஒழுகும் வகையினை விளக்கின.

6. அறத்தாற்றி னிவாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற் போழுய்ப் பெறுவ தெவன்.

நதப்பிரிப்பு:

அறத்து ஆற்றி இவாழ்க்கை ஆற்றிற் புறத்து ஆற்றில் போழுய்ய பெறுவது எவன்.

பதவுரை: இல்லவாழ்க்கை அறத்து ஆற்றில் ஆற்றின் - (ஒரு வன்) இவாழ்க்கையைத் தருமத்தில் உழியிலே நடத்த வாணானால் புத்து ஆற்றில் போய்ப் பெறுவது எவன் - (எவன்) அவாழ்க்கைக்குப் புறமான பிற வழிகளிலே சென்று பெறும் பயன் யாது? (ஒன்றும் இல்லை).

பொழிப்புரை: இவாழ்வான் தசது வாழ்க்கையினை இல்லறத்திற்குரிய நல்ல வழியிலே நடத்திச் செல்வாணானால் அதற்கும் ஏற்மான துறவறம் முதலான இந்றீயோகி அவன் பெறத் தக்க பயன் வேறு இல்லை.

விளக்குவுரை: அறத்து ஆறு-பழிக்கு ஏஞ்சிப் பகுத்து உண்ணி, ஒன்றுக்கை முதலான வழிகள். புறத்து ஆறு-வாழப் பிரத்தம், துறவறம் முதலாக இல்லவாழ்க்கையைத் துறந்த கடைப்பிடிக்கும் வழிகள், போய்ப்பெறுவது எவன் என்ற வினா ஒன்றும் இல்லை என்ற விடையினைக் குறிப்பாகத் தந்தது.

இலக்கணமுடிபு: போழுய் - உயிரளப்பை, எவன் எவ்வது என்ன என்ற போன்றதோடு வினாவடிவம்.

7. இயல்பினா னிவாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான் முயல்வாரு வெல்லாந் தலை.

நதப்பிரிப்பு:

இயல்பினா இவாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான் முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.

பதவுரை: இவாழ்க்கை இயல்பினால் ஊழ்பவன் என்பான் இல்லவாழ்க்கையில் (ஏதற்குரியதாகிய) இயக்கோடு வாழ்பவன்

என்ற சொல்லப்படும் இலிருத்தான்) முயஸ்வாருள் எல்லாம் தலை-புவன்னேக் கட்டுப்படுத்த) முயச்சின்ற யாவருள்ளும் சிறந்தவன்.

பொழிப்புரை: இஷ்வாஸ்திகைக்குரிய இயல்பில் நிலை வழுவாது வாழும் ஒருவன் புனிதனை அடைகி வாழ முயறும் எல்லாரிலும் சிறந்துவள்,

விளக்கவுரை: பரிமேசுமார், முயல்வார் என்பதற்கு வாஸப் பிரதிதார் (முனிநாம் நிலையின் நிறைவர்) என்ப பொருள் சொன்னார். சந்தியாசிகளான நாலாம் நிலையினர் புலன்டக்டித்து வெற்றி பெற்றவிட்டார்கள் என்பது அவரின் முடிபு. இது பொருத்தமாகவே இருக்கிறது. புள்ளவளை அடக்க முயலாமலே தண்ணுரிய நெறியாற் பயன் அடைவதாக இல்வாழ்வான் முயல் வார். எல்லாருள்ளும் தலைமையானவனே.

இலக்கண முடிபு சுவை எங்க சினப்பெயர் முதலாகிய இல்லறத்தானுக்கு ஆகி வந்தமையால் அது சினையாகுபெயர். ஏனையோர் டலாச்வும் இல்லறத்தான் தலையாகவும் உருவகிடப்பட்டனர். எனவே தலை எனிபதை உவமையாகுபெயராகவும் கொள்ளலாம்.

அனி! முயல்வாரை உடல் எனக் கறாது இவையும்வாசை நிலை என உறுவகித்தழையால் இப்பாடல் ஏதோ உருவக அனி

8. ஆற்றி வோமுக்கி யறனிமுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்னை புடைத்து.

உதப்பிரிப்பு:

ஆற்றின் ஒழுகீ ஏறவ இமுக்கா இல்வாழ்ச்சு
நோற்பாரில் நோன்மை உடைத்து.

பதவரை, ஆற்றின் ஒழுக்கை அறன் இயுக்கா இல்வாழ்க்கை
(தவஞ்செய்பவரையும் கூவரிகளின்) நெறியிலே ஒழுகுமாறு
செய்து (இல்வாழ்வாணாகிய தானும்) தனக்குரிய தருமதிதிலே
வழுவாத இல்வாழ்க்கையானது. நோற்பாரின் நோன்னம்
உடைத்து-தவஞ்செய்ப்பவரின் நிலையிலும் உயரிந்த பொறுமை
யினை உடையதாகும்.

போழிப்புரை: தவஞ் ரெய்வோகாரையும் கவர்களின் வழியில் ஒழுகப் பண்ணத் தானும் தனக்குரிய நிறுமதில் வழுவாது ஒரு வனி நடத்தும் இல்லவாழ்ச்சிகையானது, தவஞ்செய்வாரது நிலையிலும் உயர்ந்த பொறுமையை உடையதாகும்.

இலக்கணமுடிபு: ஒழுக்கி - பிறவினை (ஒழுகி - தள்வினை)

9. அறவினனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப திலாயி என்று.

பதப்பிரிப்பு:

அறவினனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்பத இல்லாயிக் கூறு.

பதவுரை: அதன் எண்பது இல்வாழ்க்கையே - (இல்லறம் தறவறம் என்ற இரண்டினங்களும் தழுமநால்களிலே) ஏற்ற என்ற சிறப்பாகக் கூறப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே. அஃதும் பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று - (தறவறமாகிய) அதவும் பிறனாலே பழிக்கப்படாதாயின் (இல்வாழ்க்கையோடு ஒத்த) நன்றம் பொருந்தியதே.

போழிப்புரை: இல்லறி, தறவறம் என்னும் இருவகையான அறங்கங்களும் தழுமநால்களிலே சிறப்பாகச் கூறப்பட்டது இல்லறமே தறவறம் பிறனாலே பழிக்கப்படாதாயின் அதவும் இல்வாழ்க்கையோடு ஒத்த நன்றம் பொருந்தியதே.

விளக்கவுரை: அஃதும் என்னும் கடமேபெயர் துறவறத்தைக் குறித்தது. துறவறம் மனத்தைப் பொறிவினை வழியிலே செல்ல விடாத காக்க வேண்டிய அருடுமெப்பாடு உடையது. அந்த அருடுமெப்பாடு இல்லாவிடிக் கூடாத ஒழுக்கமாகப் பிறராற் கருதப்பட்டும் பழிக்கப்படும். இல்லறத்தில் புக்கால் இல்லற தினைப் பெறுவது கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. இருந்தபோதிலும் அறம் எற்ற வகையில் இல்லறத்தைச் சார்ந்தே துறவறம் குறைக்கிறது. இஃது இல்லறத்தின் சிறப்பையே காட்டும்.

இக்கணமுடிபு: எண்பத்தடே என்ற சொற்றுமாடினை சுற்றில் காரும் ஏகா இடைக்கொல் 'இல்வாழ்க்கையோடு' கூட்டப் பட்டது (இல்வாழ்க்கையே). அந்த ஏகாரம் துறவறத்திலிருந்து இல்வாழ்க்கையைப் பிரித்துக் காட்டுவதாக அதன் பொருள் கிரிநிகல்.

இந்நான்கு பாடங்களும் இல்வாழ்க்கையே பயன்மையில் என அதன் சிறப்பை வலியுறுத்துகின்றன.

10. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

பதப்பிரிப்பு,

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

பதவுரை: வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்பவன் - (இல்லறத்தின் இயல்பு வழுவாது) வாழும் முறையிலே உலகத்தில் வாழ்பவன், வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.

(இவ்வுலகத்திலேயெனினுடு) விண்ணுலகத்திலே வாழும் தேவர் களில் ஒருவனாக வைத்து மதிச்சப்படுவார்.

பொழிப்புரை: இல்லறத்துக்கு வகுக்கப்பட்ட நெறியே கவராத ஒழுகுபவன் இவ்வுகில் வாழ்பவனெனினும் விண்ணு வலிலுகின தேவர்கள் ஒருவனாக மதித் துப்போறிப்படுவார்.

இப்பாடு மூலம் இவ்வாழ்க்கையாக உண்டாகி கூடிய மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது.

2. வாழ்க்கைத் துணை நலம்

(இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாய் ஏமையும் மனவியினது தக்கை இவ்வதிகாரத்திற் கறப்படும். எனவே, இவ்வதிகாரம் இவ்வாழ்க்கைக்குப் பின் வைக்கப்பட்டது.)

1. மனத்துக்கிக் மாண்புமைய எருகித்தற்

[கொண்டான்

வளத்துக்காள் வாழ்க்கைத் துணை

பதப்ரீப்பு:

மனத்துக்கிக் மாண்பு உடையள் ஆகித் தங்கொண்டான் வளத்துக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

பதவுரை: மனத்துக்கிக் மாண்பு உடையள் ஆகித் தன் கொண்டான் வளத்துக்காள் - இல்லறத்தரங்கு வேண்டிய நம் குணங்களும் நந்தெய்க்கைளும் பொருந்தியவளாய்த் தன்னை (மனவியாக)ச் கொண்டனது வருமானத்திற்குத் தக்க வாழ்க்கையை ஏமைத்துக் கொள்பவள், வாழ்க்கைத்துணை (ஒருவனது) இல்லவாழ்விற்குத் துணையாவாள்.

பொழிப்புரை: இல்லறத்திற்கு வேண்டிய நற்குண நற்செய் கைகளை உடையவள் கண வளி வள வருமானத்திற்கேறப் பாழ்வை ஏமைத்துக் கொள்பவளாகிப் போத்தியே ஒருவனது இல்லவாழ்விற்குத் துணையாவாள்.

விளக்கவுரை: இல்லறத்திற்கு வேண்டிய நற்குணங்கள், அறவிகளைப் போற்றுதல், விருந்தினரை உபசரித்தல், அறியவர் மிலிவை இரகிசம் காட்டல் முதலானவை. நற்செய்கைகள். இவ் வாழ்க்கைக்கு வேண்டப்படும் பொருள்களை அறிது கைக் கொள்ளுதல், சமையல் வல்லுக்கம், உலகநடை அறிந்து ஒழுகல் முதலியல்வ.

இலக்கணமுடிபு: மனத்துக்கிக் கைகளை நான் காம் வேற்றுக்கூட தொகைநிலைத் தொடர்கள். மனத்துக்கிக் கை

வளத்துக்குத் தகிக என இவை விரியும். குவுகுவு தகுடிப்பொரு னில் வந்தது. தனி(னை)கி கொண்டாள் தற்கொண்டாள் என வந்தது, வலித்தல் விகாாம்.

இவையும்கிகைக்கு நற்குண நற்செய்கைகள் தலை மையானவை என்பது இப்பாட்டில் வலியுறுத்தப் பட்டது.

2. மனைமாட்சி யில்லாள்க னில்வாயின்

[வாழ்க்கை

யெனைமாட்சித் தாயினு மில.

ப-பி:

மனைமாட்சி இவோளிகண் இவ்ளாயின் வாழ்க்கை ஏனைமாட்சித்து ஆயினும் இல்.

பதவுரை: மனைமாட்சி இல்லாயின் - இவ்வ ரத்திற்கு வேண்டிய நற்குண நற்செய்கைகள் மனையியிடத்தே இல்லவையானால், வாழ்க்கை ஏனைமாட்சித்து ஆயினும் இல்-கந்த இல்வாழ்க்கை (வேறுபல சிறப்புக்கள் ஆகமந்திருப்பினும்) சிறப் பற்றதேயாகும்.

பொழுப்புகள்: இவோளிடத்திற்கு இச்செறத்திற்கான நற்குண நற்செய்கைகள் இவோளித்திருந்த அழகு, செவ்வம் முதலான பிற சிறப்புக்கள் பலவும் ஆகமந்திருந்தாலும் ஏந்த இவையுமிகை மாட்சியைற்றாதே.

வி-ரை: மற்ற எது இகுந்தாலும் (நற்குண நற்செய்கைகள் அளவு) பயன்றதேயாகும் என்பதை இல்லையென்ற கொள்கினாற் புலப்படுத்திகாரி.

3. இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானா ஹள்ளதெ னில்லவண் மாணாக் கடை.

ப-பி

இல்லதூண் இல்லவள் மாண்பு ஆனால் உள்ளதுண் இல்லவள் மாணங்கி கடை.

பதவுரை: இல்லவள் மாண்பு ஆனால் இல்லது என்-மனையின் நற்குண நற்செய்கைகள் உடையவளானால் (ஆவ்வள மனந்து கொண்ட ஒருவனுக்கு) இவோதது என்ன? இல்லவள் மாணா (த)க் கடை உள்ளது என் - அன்ன (கதிதகைய நற்குண நற்செய்கைகள் இவோதவளாயின் (ஷவளின் கணவனுக்கு) உள்ளது என்ன (ஒக்ரும் இல்லை)

பொறிப்புரை ஒருவனுக்கு காய்க்கும் மனைவி நந்தனை நறி செய்கைகள் உடையவளாயின் அவனுக்கு இல்லாதது என்று ஒன்றுமே இல்லை. அவன் குதித்துக்கையவள் அல்லாளாயின் அவளிடம் உள்ளது எதவும் இல்லை.

இல்க்கணமுடிபு: 'மாண்பு' என்ற குணப்பெயர் மாண்பை யுடைய மனைவிக்கு ஆசியமையாக குணவாகு பெயராகும்.

இந்த இரு பாடங்களும் (2-3) இவ்வாழ்க்கைக்கு வேண்டியது மனைவியின் காட்சியே. வேறஞ்சு என்பதை வலியுறுத்தின.

4. பெண்ணிற் பெருந்தகீக யாவுள கற்பென்னுந்
தின்மையுண் டாகப் பெறின்.

பதப்பிரிப்பு:

பெண்ணில் பெருந்தகீக யாவுள கற்பு என்னும் தின்மை உண்டாகப் பெறின்.

பதவுரை: பெண்ணின் பெருந்தகீக யாவுள்-(ஒருவன் குடையக்கூடிய செல்வங்களுள்ளே) மனைவியிலும் பெரியவான்கொருள் என்ற என்ன உள்ளன? கற்பு என்னும் தின்மை உண்டாப்பெறின்-கற்பு என்ப்படும் கலங்காத நிலைமை அவளிடம் உண்டாகப் பெற்றால்.

பொ-ரை ஒருவன் குடையக்கூடிய செல்வங்களிலே கற்பு என்ப்படும் கலங்காத நிலை கொண்ட மனையாளிலும் உயர்ந்தது யாது? (ஒன்றுமில்லை)

விளங்கவுரை: ஏற்று பொருள் இப்பமாகிய முனினையும் ஒருவன் பெறுதற்குச் சிறந்த இல்லானே காரணியாவாள். இதனாலேயே அவனுக்கைச் சிறந்த பொருள்கள் இல்லை என்பதைப் புலப்படுத்தி 'யாழை' என்ற வினாவுறுத் திருவள்ளுவர் கையாண்டுள்ளார்.

இல்க்கணமுடிபு: யா+உள்=வரச உடம்புமெய் தொஞ்சியாவுள் எனப் புணர்ந்தத் யா-யாவை.

இப்பாடவில் கற்பின் பெருமை கூறப்பட்டது.

5. தெய்வந் தொழாள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.

பதப்பிரிப்பு:

தெய்வம் தொழாளி கொழுநளி தொழுதொழுவான் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.

ததுவரை: தெய்வம் தொழான் கொழுநன் தொழுது ஏழு வால்-(பிற) தெய்வங்களை வணங்காது தன் தெய்வமான கண வணவேய தொழுத (நிதிரை விட்டு) ஏழுகின்றவள், பெய்யெ ணாக் பெய்யும் மழை-‘பெய் என்று சொல்ல மழை பெய்யும்.

பொழிம்புரை: பிற தெய்வங்களை வணங்காது ‘தன்’ கண வணவே தெய்வமாக வணங்கும் இல்லாள் பெய் என்று கூறி னாக் மழையும் பெய்யும்.

விளக்கவுரை: ஏதிகாலையிலே உணவுவனை வணங்கியே நிதி திரை விட்டு ஏழுவரவு என்பதைத் ‘தொழுது ஏழுவாள்’ என்றார்.

இலக்கணமுடிபு: தொழாள் ஏழுவாள் - வினையால்வண்ணும் பெயர்கள்.

இப்பாடல் கற்புடையவளது ஆற்றலைக் கூறுகின்றது.

6. தற்காத்துத் தறிகொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

ப-பி:

தலை வாதித்துத் தன்கொண்டாள் பேணித் தகைசான்ற சொல்காத்துச் சோரிவு இலாள் பெண்.

ப-ரை: தன் காத்துத் தன் கொண்டாள் பேணி-(கற்புநெறி யினிக்கும் வழுவாது) தன்னைக் காத்தும் தன்னைக் (மன்றது) கொண்டவனை (உணவு முதலியவற்றாற்) வாதித்தும், தகைசான்ற சொல்காத்து - (கவுவன் மதையியாகிய தம் இருவரிடத்தும்) தகைமை பொருந்திய புத்து (நீங்காமறி) காத்தும், சோர்விலாள் பெண்-மேலே குறித்த நற்குண நற்செய்வையில் நிகாதவலீ பெண் (என்று சொல்லத்தக்கவன்)

பொ-ரை: கற்பு நெறியில் வழுவாது தன்னையும் உண்டி முதலியவற்றாக தன் உணவுவனையுப் காப்பவள், தன்னிடத்தும் கணவனிடத்தும் புத்து நீங்காது பேணுபவள் எவ்வோ அவவே பெண் என்ற பெருவமாகு உரியவள்.

வி-ரை: தன்னிடத்தித் து புத்தாத்தல்-ஊரவர் இவள் கற்புடையாள் என்று புத்தமும் புத்தக்கிக்கு உரியவளாது.

இ-ரை: தறிகொண்டாற்பேணி- (தன்னைக் கொண்டானைப் பேணி) இரண்டாம் ஒற்றுமைத் தொகை.

இப்பாடல் இல்லாளின் டுகழினைக் கூறுகின்றது.

7. சிறைகாக்குங் காமிபெவனி செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

ப-தி:

சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும் மகளிர்
நிறை காக்கும் காப்பே தலை.

ப-ரை: மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும் -பெண் களைச் (கணவரி) சிறையிட்டு அவர்களின் கற்பைக் காக்கின்ற ஓவல் என்ன பயனைச் செய்யும்? நிறைகாக்கும் காப்பே தலை (மகளிர் தமது) நிறையினாற் காக்கும் காவலே தலைசிறந்தது.

போ-ரை: பெண்களை அவர்களின் கணவர்கள் சிறையிட்டுக் காக்கும் காவலால் என்ன பயனி? அவர்கள் தாமே தமது நிறையாற் காக்கும் காவலே தலையாயது.

இ-னி: காப்பை என்ற சொல்லிக் கரும் ஏகாட்டுக்கொள் சிறை முதலாகிய காவல்ளளிலிருந்து நிறையாகிய காப்பைப் பிரித்துக் காட்டுவதாகி பிரிநினைப் பொருள் உடையதாயிற்று.

இப்பாடுக் கென் தனது கற்பினைத் தானே காத்தவின் சிறப்பைக் கூறுகின்றது.

8. பெற்றாற் பெறிற் பெறுவர் பெண்டிர்
[பெருஞ்சிறப்புப்

புத்தேளிர் வாழும் உலகு.

ப-தி:

பெற்றான் பெறிக் கெறுவரி பெண்டிர் கீரும் சிறப்புப் புத்தேளிர் வாழும் உலகு.

ப-ரை: பெண்டிர் பெற்றான் பெறின் - மளிர் (தமிழ்மனை வியாஸப்) பெற்றவனை (வழிபடுதலைப்) கெறுவாராயிக், புத்தே ளிர் வாழும் உலகு பெருஞ் சிறப்புப் பெறுவர்- புத்தேளிர் வாழும் உலகினிடத்தே தேவர்களை பெருஞ் சிறப்பினை அடைவர்.

போ-ரை: தமிழ்மனையியராகப் பெற்ற கணவரை வளரி கீப் போற்றுவானால் அதிதனைய யேண்கள் தேவர்கள் வாழும் உலகிலே அவர்களாகில் மதிக்கும் பெருஞ் சிறப்பிற்கும் உரியவராவாரி.

வி-ரை: இப்பாடல் கணவரைப் பேணும் மகளிர் விண்ணுவகிலும் போற்றுதலை அடைவர் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறது.

இ-மு பெற்றன் என்ற சொல்' வழிபடுதல் என்னும் சொல் வினைப் பொருட்போற்றுக்காக கருவித்தது. இவ்வாறு வழுவிக்கும் சொல் சொல்லெல்காம் என்பது உலகின்கண்

என விரியும். எனவே ஆது ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை (உலகு பெருஞ்சிறப்பு - உலகின்கண் பெருஞ்சிறப்பு)

9. புகழ்பூரிந் திடிலோர்க் கிளலை யிகழ்வார்முனி னேறுபோற் பீடு நடை

ப-பி

புழ்பூரிந்(த) இட இல்லோக்கு இச்சை இகழ்வார்முனி ஏறுபோக பீடு நடை.

ப-ரெ; புகழ் புரிந்த இல்லீஸ்லோர்க்கு - புகழை விரும்பிய இல்லாகள் இல்லாதவர்களுக்கு, இகழ்வார்முனி ஏறுயோல் பீடு நடை இங்கே - தம்மை இவழ்ந்தரைப்பாரி(பகைவரிகளிட) முனிபு ஆண் சிங்கம் போன்ற நடை இல்லை

பொ-ரெ; தனகிகும் தன்னைக் கொட்டவனுக்கும் புகழினான் (ஆளித்தனை) விரும்பிய இல்லாகளைப் பெறாதவர்களுக்குத் தம்மை இவழ்கின்ற பகைவரிகளிட முனிபு ஆண்சிங்கம் போன்ற வெருமித நடை இங்கை.

இ-மு; புரிந்த- பெயரெச்சம். அதில் 'அ' என்ற ஈற்றிறமுத்து விகாரப்பட்டுப் புரிந்த என்று நின்று இடிலோர் என்ற சொல் ஹடன் புணர்ந்து 'புரிந்திடிலோர்' என்றாயிற்று.

இப்பாடல் மனையாள், தான் கற்புடையாள் என்ற சொல்லைக் காவா விடிடி ஏற்படும் குற்றத்தைக் கூறு கிட்டிறது.

10. மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதனி நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.

ப-பி; மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்று அதனி நன்கலம் நன்மக்கள் பேறு.

ப-கர; மங்கலம் மனைமாட்சி என்ப- (ஓருவனுக்கு) நன்மை யென்று மனையாளது நற்கண நற்செய்கைகளை (அறிஞர்) உரைப்பர். மற்று அதன் நன்கலம் நன்மக்கப் பேறு (என்ப) (அம்மன் மாட்சியின்) நல்ல ஆணிகலம் என்று உதிதாரான புதலிவரப் பெறும் பெற்றினை (உரைப்பர்).

பொ-ரெ; ஓருவனுக்கு நன்மை அளிப்பது அவ்வி மனையாளது மாட்சி, அம்மாட்சியின் நன்மை என்பது நல்ல புதலிவரிகளைப் பெறுதல் என்று அறிஞர் உரைப்பர்.

இ-மு; அறிஞர் அவ்வெது அறிந்தோர் என்ற எழுவாய் தோக்கு நின்றது, பயனிலை என்ப; 'ப' என்ற பலரிபாகி விகுதி

எதிர் காலத்தை உணர்த்திற்று. மனை எனிபது மனையிடத்து வாழும் மனையாளுக்கு ஆகியமையாகி இவானுபெயர்.

இப்பாடுச் சீவாழ்க்கைக்கு அணிகலமாக அமை யும் கூக்களைப் பெறுதலின் சிறப்பைக்கூறி அடுத்த அதிகாரத்துக்குத் தோற்றுவாயாக அமைகிறது.

3. புதல்வரைப் பெறுதல்

சென்ற கதிசாரத்தின் இறுதிக் குறளிலே மனையாட்சியின் நல்ல அணிக்கைமாக நன்மக்கட்பேறு கூறப்பட்டது. ஏதன் தொடர்ச்சியாக இவ்வதிகாரம் அமைகிறது. பிராமணர், கூத்தி திரியர், வைசியர் (ஏந்தணர், அரசர், வாணிகர்) ஆகியோர் உபநயம் (பூனால் தரித்தல்) செய்வதற்கு முன்பு ஒரு பிறப்பும் உபநயத்திற்குப் பிள்ளை வேதம் ஒதித் தத்தும் வகுணத்திற்குரிய கடன்களைச் செய்யும் காலத்து இடெனாரு பிறப்பும் உடைய ராதலால் இவர்களை ஒரு பிறப்பாளர் (துவிஜர்) என்பர். இவர் களின் கடன்களில் முனிவருக்குச் செய்யும் கடன் கேள்வியாலும் தேவரிக்குச் செய்யும் கடன் கேள்வியாலும் பிதிரர்களுக்குச் செய்யும் கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும் நிறைவு பெறும். எனவே புதல்வரைப் பெறுதலின் இன்றிமையாமை ஏருதி அது ஊழுக்கத்துண்ண நலத்தின் பின் ஈவசீகப்பட்டது.

I. பெறுமலவற்றுள் யாகறிவ திலைலை யறிவறிந்த மக்கட்பே நல்ல பிற.

ப-பி:

பெறும் ஏயற்றுள் யாம் அறிவது இல்லை அநிவ அறிந்த மக்கட்பேறு அகில பிற.

ப-ரை: பெறும் அவற்றுள் - (ஒருவன்) பெறக்கூடிய பெறு கருவனே, அநிவ அறிந்த மக்கள் பேறு அல்ல பிற - அறியவேண் டியவற்றை அறிந்த மக்களைப் பெறுதலாகிய பெற்றினைத் தனிந்த பிறவற்றை, யாம் அறிவது இல்லை - நாம் கற்று கொண்டதிலை (மதிப்பதிலை.)

பொ-ரை: ஒருவன் பெறத்தக்க ஏரிய பெறுவளினுள்ளே ஏறிய வேண்டுனவற்றை அறிந்த மக்களை விடாத சிறந்த பேறு எத என்றும் நாம் மதிப்பதில்லை.

இ-மு: (அறிவு) அறியும் மக்கள் என எதிர்காலத்தில் ஏர வேண்டியது துணிவு காரணமாக அறிந்த மக்கள் என இறந்த காலத்தில் வந்தனமயால் காலவழுவை நினைக்காகும். அறிந்த மக்கள் என்பதால் ‘மக்கள்’ என்ற ஒன்றொழி பெருக்கொல் பெண் நொழித்து நிறைது என்பர் பரிமேஹகர். அறிவுதாகிய செயல் ஆண்களுக்கே உரியது என்பது அவர் கருத்து. இது இக்காலத்துக்குப் பொருத்தாது.

இப்பாடு மூலம் புதல்வர்ப்பேற்றிக் கிறமிழக் கூறப்பட்டது.

ஈ: ஏழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டாப் பழிபிறகாப் பண்புடை மக்கடி பெறின்.

ப-பி:

ஏழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டாப் பழிபிறகாப் பண்புடை மக்கள் பெறின்.

ப-ஏரா: பழி பிறகாப் பண்பு உடைய மக்கள் பெறின் (பிறராற்) பழிக்கப்படாத நற்கண நற்செய்க்காசலையுடைய பின்னைகளை (ஒருவன்) பெற்றால், ஏழு பிறப்பும் தீயவை தீண்டா. (நடிவினை தீவினைகளாகி ஒருவனுடைக் கவுன்ஸ்வான்) ஏழுபிறப்புக்களிலும் (அவன்றி) துண்பங்கள் சென்று கூடையமாட்டா.

பெ-ஏரா: பிறராலே பழிக்கப்படாத பண்புங்கள் வாய்ந்த பின்னைகள் மக்கானாய்ப் பெறும் ஒருவனுடைகு, வினைப்பயனாய்த் தோன்றும் ஏழு பிறவிளிலும் துண்பங்கள் கணுக்காமட்டா.

வி-ஏர: ஏழுபிறப்புக்களாவன ஊரிவன (11), மாண்டர் (9) நீரிகாழ்வன (10), பறப்பன (10), நாம்கால வினங்குகள் (10) தேவர் (14), தாவரங்கள் (10), இவை என்பத்து நான்கு தோடி யோனி பேதங்கள் உடையன. இவைபற்றி மாண்கிக்காசகர் தமது திருவாசாத்தின் கண்ணே (சிவபுராணத்தில்) “ஏல்லாகிப்பூட்டாய்ப் புழுவாய்” என விரித்துக் கூறுவது காண்க. நற்கணங்களை யுடைய புதல்வர்கள் தமது பெற்றோரை நோக்கித் தெய்யும் தான் தருமங்கள் அப்பெற்றோருக்கு நறிபணாய் வினைகிழ்ச்சு; எனவே அவர்களைத் துண்பங்கள் ஏழு பிறப்புக்களிலும் தீண்ட மாட்டா.

ஈ. தம்பொரு ளென்பத மக்க ளவர்பொரு ஞதம் வினையான் வரும்.

ப-பி:

தம்பொருள் என்ப தம்மக்கள் அவர்பொருள் தம்தம் வினையான் வரும்.

ப-ரை: தம் மக்கள் தங்பொருள் என்பது தமிழ்வெள்ளத் தமது பொருள் என்று (அறிந்தோர்) சொல்வர், அவர் பொருள் தமதும் வினையான் வரும்- கும்மிகள் ஆக்கிய பொருள்கள் அவர்களின் நடவிலை காரணமாகப் பெற்றோரை வந்தடையுமாதலால்.

போ-ரை: தம் மக்கள் தமது நடவிலை காரணமாக ஆகிகும் பொருள்கள் அவர்களின் பெற்றோரைச் சென்றடையும். ஆதலால் அறிஞர்கள் பிள்ளைகளை அவர்கள் பெற்றோரின் பொருள்கள் என்பர்.

இ-மு: பொருளை ஆகிகும் மகின்னேயே பொருள் என்று கூறியது உபசாரம். தமிடம் என்பது நமது, தமது என விரிய மாதலால் ஆனாம் வேற்றுவைத்தொகை (உடைமைப் பொருளில் வந்தது).

இந்த இருபாடுகளும் (2-3) நடுமக்களைப் பெற் றோர் அடையும் மறுமைப்பயன் கூறுகின்றன.

4. அமிழ்தினி லாற்ற வினிதேத மக்கள் சிறுகை யளாவிய கூழ்.

ப-பி:

அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே தம்மிக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

ப-ரை: தம் மக்கள் சிறுகை யளாவிய கூழ் - தாம் பெற்ற பிள்ளைகளது சிறுவோக அனையப்பட்ட கூழ் (உணவு), அமிழ் தினும் ஆற்ற இனிதே- அமிழ்தத்திலும் மிகுந்த சுவை உடைய தாகும்.

போ-ரை: பெற்றோருடுகு அவர்களின் மக்கள் தமது சிறிய கைகாண்டு ஏனாந்த கழும் அமிழ்தத்திலும் மிக்க சுவை உடைத்ததாகும்.

வி-ரை: புறநான்றாறு என்ற சங்க நூலின் 88 ஆம் பாடத்தில் “இட்டும் தொட்டும் கௌவியும் தழுந்தும், நெற்யுடை ஏடிசிக் கெய்ப்பட விதிரித்தும்” பெற்றோரைத் தமது சிறுகை யளாவார்கள் மயக்கும் பிள்ளைங்கள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளதும் காணக் கூடும்.

இ-மு: இனிதே எற்ற சொல்லின் ஈற்று ஏகார இடைக் கொல் தேற்றப் பொருளில் வந்தது.

5. மக்கண் மெய்தின்டு ஹட்ரிகிலைப் மற்றவர்
சொற்கேட்டு வின்பஞ் செவிக்கு.

பி-பா: மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கு இனிபம் மற்று அவர் சொல்கேட்டது இனிபம் சொல்கிறு.

பா-ரா: உடற்கு இனிபம் மக்கள் மெய்தீண்டல் - (ஜருவனின்) உடலுக்கு இனிபந் தருவது (தன்) மக்களின் உடல் (தனவைத்) தீண்டுதல், செவிக்கு இனிபம் அவர் சொல் கேட்டல் - (அவன்) சொலிகளுக்கு இனிபம் தருவது (தன்) மக்களின் சொற்களைக் கேட்டல்.

பொ-ரா: ஜருவனின் உடலுக்கு இனிபந் தருவது அவன் மக்களின் உடல் ஏனைத் தீண்டுதலாரும், அவன் சொலிகளுக்கு இனிபம் தருவது அவர்களின் சொற்களாரும்.

வி-ரா: சொல், எல்லாத் திரு பிள்ளையின் மழைலக் சொல் காக்கவோ வளர்ந்து கற்றுக் கூறும் ஏறிவு நீறைந்த சொல்லா கலோ இருக்கலாம். இவ்விரண்டு வகைச் சொற்களும் பெற்றோருக்கு இனிபம் தருவதாலே பொதுப்படச் சொல் எழ்ஹார் திருவள்ளுவர்.

இ-மு: 'மற்று' என்ற இடைச்சொல் வினைமாற்றுப்பெருளில் வந்தது,

6. குழலினி தியாழினி தென்பத மக்கண் மழைலக் சொல் கேள்வதவர்.

ப-பி:

மூக்கினிது யாழ் இனிது எனிப தம் மக்கள் மழைலக் சொல் கேள்வதவர்.

பா-ரா: தம்மக்கள் மழைலக்சொல் கேள்வதவர் - தம் பிள்ளை எனின் (திடுந்தாத) குத்தைச் சொற்களைக் கேள்வதவர்கள், குழல் இனிது யாழ் இனிது என்பர் - குழலினி இசை இனிது, யாழினி இசை இனிது என்று கூறவர்.

பொ-ரா: தம்பிள்ளைகள் போகின்ற மழைலக் சொற்களைக் கேட்டு மகிழாதவர்களே குழலினி இசையும் யாழினி இசையும் இனியன எனிபர்.

இ-மு: குழல் எனிபது குழலை இடமாக்கிகாண்டு பிறகி கும் இசைக்கும், யாழ் எனிபது யாழை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கும் இசைக்கும் ஆகி வந்தமையால் இவை இடோகுபெயர்கள்.

இம்முறை பாடகளும் புதலிவரைப் பெறுவதால் உண்டாகும் இம்மைய் பயனைக் கூறுகின்றன.

7. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தியிருப்பச் செயல்.

ப-பி:

தந்தை மாற்க அறிறும் நன்றி யவையத்து
முந்தியிருப்பச் செயல்

ப-ரை: தந்தை மகற்க ஒற்றும் நன்றி - தந்தையானவன்
(தனி) மானுக்குச் செய்யும் நன்மை. அவையத்து முந்தியிருப்பச்
செயல் - கற்றவர்கள் நிறைந்த அவையிலே (அவர்களிலும் சிறந்த
தவணாக்ட தனிமகனை, முதல்வர்களையிலே இருக்கச் செய்தலாகும்.
(மகனைக் கல்வியறிவிற் சிறந்தொனாக ஆக்குதலாகும்)

பொ-ரை: தந்தை தன் மானுக்குச் செய்யும் நன்றி தனி
மகனைக் கற்றறிந்தோர்ன் அவையிலே அவர்களிலும் சிறந்தோ
னாக இருக்கும் வண்ணம் சிறந்த கல்வியறிவுடையவனாகு
தலாகும்.

வி-ரை: பொருளிஙால் மேலாக்குதலால் மானுக்குத் தனி
படே மிகும். எனவே தந்தை மகனுக்குச் செய்யி தகுந்த நன்மை
ஏவைன் அறிஞனாகித்தலே. திருவனநூல்வரி நன்றி என்ற சொல்
ஊர் கல்வியையே முதன்மைப்படுத்துகிறார்.

இப்பாடு தந்தையின் கடனைக் கூறுகின்றது.

8. தமிழ்நிற மகிக எறிவுடைய மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

ப-பி:

தமிழ்ல் தமிழகவி அறிவுடையை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க்கு எல்லாம் இனிது.

ப-ரை: தமிழகன் அறிவுடையை - தம் பின்னைகளிலுமையை
அறிவுடைமையானது. மானிலத்து மன்னுயிர்க்கு எல்லாம் தமிழ்ல்
இனிது - பெரிய உக்கிக் நினையாக வாழும் உயிர்களுக்கெல்லாம்
தமிழ்லும் இனியதாகும்.

பொ-ரை: 'மன்னுயிர்' என்பது அறிவுடையாரையே குறிக்கும். ஏனெனில் அறிவுடைமையைக் கண்டு மகிழ்பவர்கள் அவர்களே என்ற பொருள்பட்டி பரிமேலழகர் உரைப்பர். இது பிபாந்தித்தோ என்பது ஆராயத்தக்கது. அறிவுடையோர், அறிவுக்கறைந்தவர் யாவருமே தம் பின்னைகளின் குறினால் உவப்படுத் தடை இயல்பு.

இப்பாடு தந்தையினும் அறிஞர் மகிழ்வர் எனக்
கூறுகின்றது.

9. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவகிகுந் தன்மகனைச் சான்றோ ணெனக்கேட்ட தாய்.

ப-டி:

ஸ்ரீ பொழுதில் பெரிது உவகிகும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்.

ப-ரூர்: தன்மகனைக் கான்றோன் எனக் கேட்ட தாய் - தன் மகனைக் (கல்வி, கேள்வி, ஒழுக்களிலே சிறந்தவன் என ஏறி ஞார் சொல்லி) கேட்ட தாய், ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவக்கும்- அனைப் பெற்ற காலத்தில் ஆடைந்த மகிழ்ச்சியிலும் பெரிய மகிழ்ச்சியை கூட்டவாள்.

பொ-ரூர்: தாயாளவள் தன் மகனை அறினால் என்ற பிறர் சொல்லி கேட்டால், அவனைப் பெற்ற பொழுதிலும் பெறு மகிழ்ச்சியடைவாள்.

வி-டை பிள்ளையைப் பெற்றபொழுது இயல்பான பாசதி தால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சியிலும் ‘ஒவன் அறிஞன்’ எனக் கேள்வி யுறுங் காலத்தில் அடையும் மகிழ்ச்சி பெரிது எப்பதாலே ‘பெரிதுவக்கும்’ என்றார் திருவள்ளுவர். ‘கேட்ட தாய்’ என பதற்குப் பரிமேழைர் “பெண் யைபொடி தானாக அறியாமை யின் கேட்ட தாய் எனவும் கறினார்” என உரைப்பர். இது பொருந்தாத. ‘தாய்ப்பாசத்தால் (‘காத்துக்கும் தன்குஞ்சு பொன்னஞ்சு’) தானே தன்மகனை அறிஞன் என்னாது ஏறி ஞாரி சான்றோன் என்ற தன் மன்புழுப்படுவதே தாய்க்கு மகிழ்ச்சியை அதிகம் தருவதாகும்’ என்னும் பொருளே கூடிய பொருந்தம் உடையது.

10. மகன் தந்தைக் காற்றுமுதலி யிவன்றந்தை யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொ.

ப-டி:

மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன் தந்தை என்றோற்றான் கொல் எனும் கொல்.

ப-ரூர்: தந்தைக்கு மகன் ஆற்றும் உதவி - (கல்வி உடைய வணக்கிய) தந்தைக்கு (ஷவு) மகன் செய்யும் கூம்மாறு, இன்ன தந்தை என்றோற்றான் கொல் எனும் கொல் - இவன் தகப்பன் இவனைப் பெறுவதற்கு என்ன தவற்றைச் செய்தானோ என்று (ஏழ்ந்த கொல்லிலும்) கொல்லைத் தந்தைக்கு ஏற்படுத்துதல்.

பொ-ரூர்: மகனாளவன் தன் தந்தைக்குச் செய்யக்கூடிய உதவி, இவன் தந்தை இனைப் பெறுதற்கு என்ன தவம் செய் தானோ என்று அறிஞர் புகழும் கொல்லினைத் தந்தைக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தல்.

இ-மு செல் என்பது சொல்லப்படுதலாகிய புச்சுவரையைக் குறித்து. இது சொல்லாகு பெயர். என்ன + நோற்றான்- சொல் என்பது வினாப்பொருள் தருவதோர் இடைக்கொள்.

இப்பாடல் ஏதவனின் கடனை வலியுறுத்துகின்றது.

4. அன்புடைமை

[இல்லாழக்கையிலே, கணவன் நீங்கள் மகனையிலிலும் மக்களிலும் (தோடாபுடையாரிடத்தில்) அன்பு செலுத்தவேண்டிய அவசியத்தை இந்த அதிகாரம் விளக்குகின்றது. இக்காரணத்தினாலேயே சாழ்க்கைத் துணைநாமம், புதல்யரைப் பெறுதல் ஆகிய அதிகாரங்களைத் தொடர்ந்து அன்புடைமை வைக்கப்பட்டது. குடும்பத்தின் மீது செலுத்தும் அன்பின் பயனாக அது விரிந்து பிற உயிர்களிலே அருளாக மறைம். வாழ்க்கைத் துணையியான மணவியிடத்திலே அன்பு செலுத்தாதபோது இவைறம் நல்லறமாகாது. அன்பு பெறிறெடுக்கும் குழந்தையே அருள். (அருளி எனும் அன்பின் குழந்தை - திருக்குறள் १६). ஆதலால் இவ்வறத்திற்கு முதலிக் வேண்டப்படுவது அன்புடைமையே]

1. அன்பிற்கு முன்னோ வடைக்குந்தா மார்வலர் புண்கணீர் பூச நரும்.

ப-பி:

அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ் ஆர்வலர் புண்கணீர் பூசல் நரும்.

ப-ரை: அன்பிற்குக் கடைக்கும் தாழ் உண்டோ - அன்பிற்கு (பிறர் ஏற்யாது) கடைசிது வைக்கக்கூடிய தாளி உண்டோ - ஆர்வலர் புண்கணீர் பூசல் நரும் - தம்மாகி (அன்பு) செலுத்தப் படுவார்களது (துணிபத்தைக் கண்டால்) அன்பு செலுத்துபவரின் கணகளில் வழிகிழற சிறிய நீர்த்துவிகளே (அந்த அன்பைப் பலருக் கஷிய) வெளிப்படுத்தி விடும்.

பொ-ரை: அன்பை ஆடைச்சுது வைக்கத்தகை தாழ் இல்லை. ஏனெனில் தாம் அன்பு செலுத்தும் ஒருவருக்குத் துணிபம் ஏற்படும் பொழுது ஒருவரின் கணகளில் வெளிப்படும் சிறு நீர்த்துவியே அதனால் பிறர் ஏற்பாடு வெளிப்படுத்திவிடும்.

வி-ரை: எண்ணீர் சிறியதாயினும் அதுவே அன்பின் பெருமையை வெளிப்பட எடுத்துக்காட்டி விடும். அன்பின் பெருமீதா: அதனால் காட்டி இயங்காது.

இதனால் அன்பினது உண்றை கூறப்பட்டது.

இ-ஞா “ஷ்விரகும்” என்ற சொல்லிக் கரும் உம்மை இடைச்சோல் உயர்வு சிறப்புப் பொருள் தந்தது.

2. அன்பிலா ரெலிலாந் தமக்குரிய அங்புடைய ரெண்டு முரியர் பிநர்க்கு.

ப-ஞி:

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர் அங்புடையர் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.

ப-ஞரா: அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர் -(பிறருக்குப் பயன் படாமயராக) அங்பு இல்லாதவர்கள் எல்லாப் பொருளாலும் தமக்கே உரியவர்கள். அங்புடையர் என்பும் பிறகுக்கு உரியர். அங்பு உடையவர்கள் (பொருளால் மட்டுமல்லாது) உடம்பாலும் பிறகுக்கு உரியவர்கள்.

பொரூர் கெபு இலீலாதவர்கள் சுயநலம் காரணமாக எல்லாப் பொருளாலும் தமக்கே உரியர். அங்புடையவர்களோ பொருளால் மட்டுமன்ற உடம்பாலும் பிறகுக்கு உரியர்.

வி-ஞர: உடம்பாலும் அங்புடையர் பிறகுக்கு உரியவர்கள் ஆலாரிகள் என்பதற்குத் தனிகள் அடைவிலமாய் கடைந்த புறாவிற்காகத் தன் உடலில் தனசையையே வழங்கிய சிபிச்சக்கர வர்த்திட்டு வரலாறு காண்றாகும். இசெப்பு புறானாறு 43 ஆம் பாடவில் உள்ளது,

இ-ஞு: தமக்கேயுரிய, பிநர்க்கேயுரிய என்று பிரிநினைப் பொருளிக் கருவேண்டிய ஏாரம் தொக்குத் தமக்குரிய பிறர்க்குரியர் எனச் சொற்றொடர்கள் கணமந்தன. எலும்பு என்ற சினங்ப்பெயர் உடலாகிய முதலைச் சுறித்தமையினால் அது சினனயாகு பெயர்.

3. அன்போ டியைந்த வழக்கெடுப வாருயிர்க் கென்போ டியைந்த தொடர்டு.

ப-ஞி:

அன்போடு இயைந்த வழக்கெடுப என்ப ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு.

ப-ஞரா: ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு -(பெறுவதற்கு) அருமையான (மனித) உயிருக்கு உடனோடு கணமந்த தொடர்பினை, அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப - அங்புடைய பொருந்துவதற்கு வந்த வழக்கெத்தின் பயன் என்று (ஏறினார்) உரைப்பார்.

பொ-ரை- பெறுதற்கு அரியது மாண்ட உயிர். ஏதற்கு உடம்போடு உட்டாகிய தொடர்பினை அறஞர் என்புடன் பொருந்தி வந்த வழக்கின் பயன் என்பர்.

வி-ரை: உடம்பு இல்லாது என்பு செய்தகி இயலாது. என்பு செய்வதற்கே உயிர் உடம்போடு பொருந்துகின்றது என்பது வள்ளுவப் பெறுந்தகையின் கருத்து.

இ-மு: வழக்கு என்ற தொழிற்பெயர் தொழிலைகுறியாது தொழிலால் வரும் பயனைக் குறித்துமயினால் அது தொழிலாகு பெயர்

4. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு.

ப-மி:

என்பு சனும் ஆரிவம் உடைமை எது சனும்
நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு.

ப-ரை: என்பு ஆரிவம் உடைமை சனும்- (தன்னோடுதொடர்பு உடையாரிடத்தே ஒருவன் செய்த) என்பு (அந்த இயல்பினால் பிறரிடத்தும்) விருப்பமுடைமையை எளிக்கும். அது நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு சனும் - அந்த விருப்பமுடைமையே(பகை யும் நடவேந்தையையும்ல்லாது என்னாரிடத்தும்) நட்புப்பாராட் வேதாகிய, இணையில்லாத பெருஞ்சிறப்பையும் வழங்கும்.

போ-ரை: தன்னோடு தொடர்புடையாரிடத்தில் செலுத் தப்படுப் புனிப்படியாகப் பிறநிடத்தும் விருப்பத்தை உண்டாக்கும். அந்த விருப்பும் காலசதியில் இவர் பணவர், இவர் நொதுமலர் என்று பாகுபாடு செய்யாது எல்லாரிடத்தும் நட்பு என்னும் இணையில்லாச் சிறப்பினை எளித்திடும்.

வி-ரை: எல்லாரும் நண்பரானால் ஒருவனுக்கு எடையமுடியாதது என்று எதுவும் இராது. இதனாலேயே நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு' என்றார் வள்ளுவர்.

5. அன்புற றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத் தின்பற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு.

ப-மி:

அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்குஎன்ப வையகத்து இன்புற்றமார் எய்துஞ் சிறப்பு.

ப-ரை: அன்புற்று அமர்ந்த உடையவர்களாய் (இல்லறத்தில்) எழக்கு என்ப - அன்பினை பொருந்திய வழக்கத்தின்

பயன்) எனிற அறிஞர்கள் கூறுவார். வையகத்து இன்பு உற்றார் எந்தும் சிறப்பு - உலகத்திலே (இல்லாம்பவை முறையாச நடத்தி இன்றம் அடைந்தோர் (சுவரிக்கத்திற் சென்று) பெறுவதாகிய பேரினுபத்தினன.

பொ - ரை: இந்த உருகில் இவ்வாழ்க்கையை அடிப்படையிலே ஒருவர் நடத்துவாராயின் அங்கு பயன் அவர் சுவரிக்க உலகத்தில் (மறுமையில்) பெறும் பேரினுபமே எனிற அறிஞர் உரைப்பர்.

விரை: இல்லறமே ஒரு வேள்விதான். இதனைத் தம் மனவில் மக்களுடனும் உறவினரையும் கூடி இன்பு வழியில் நடத்துவோருக்கு இம்மையிலும் இப்பம், மறுமையிலும் பேரினுபம் என்பது இப்பாடலால் விளக்கப்பட்டது. இப்பத்தைத் துறந்த புனிகளை அடக்கிச் செய்யும் தவத்திலும் இன்பம் நான்று அடிப்படையில் நிறைவேண்டியும் சுவரிக்க இன்பம் மேளானது

இ-மு: வழக்கு என்ற தொழிற்பெயர் அதன் பயனாக அறித்தமொரால் அது தொழிலாகுபெயர்.

6. அறத்திற்கே யடியசார் பென்ப வறியார்
அறத்திற்கு மஃதே துணை,

ப-பி:

அறத்திற்கே அடிப்பாரிபு எனப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை

ப-ரை: அன்பு அதந்திற்கே சார்பு எனப அறியார் - இன்பா
வது அறத்திற்கே துணையாகும் என்பர் அறிவிலைதவர். அறத்திற்கும் அஃதே துணை - (எனைய மறநெறிக்கம் (தீயனிறநிக்கும்) எதுவே துணையாகும்.

பொ - ரை: அடிப்படைமை அறநெறிக்குத்தான் துணையெல்லூ
அறிவிலைதவர் கூறுவார். அறநெறிக்கு எதிரான மறநெறிக்கும் எதுவே துணைபாகும்.

விரை: பக்கவன் ஒருவன் தனகிகுச் செய்த தீமையெழு
மறக்க வைப்பது அப்போதலால் மறத்திற்கும் அஃதே துணை
என்றார்

இ-மு: மறத்துக்கும் என்ற சொல்லிக் கரும் 'மஃ' மை
இடைஞ்சாக இழிவு சிறப்புப் பொருள் தந்தது.

இவ்வைந்து பாடல்களும் அன்பினது சிறப்பைக்
கூறுகின்றன.

7. என்பி வதனை வெயில்போலக் காட்டு
அன்பி வதனை யறம்.

ப-அ:

என்பு(ல) அதனை வெயில் போலகி காடுமே
அன்பு(ல) அதனை அறம்.

ப-நரா: என்பு இல்லதனை வெயில் போகக் காடும்-எலும்பு
இல்லாத உடலினை வெயில் வருத்துவது போல வருத்தும், என்பு
இல்லதனை அறம்- அன்பு இல்லாத உயிரைத் தருமதேவதை.

பொ-நரா: எலும்பு இல்லாத உடலை, (புழுவை) வெயில்
ஈய்ந்து வருத்துவது போல அன்பு இல்லாத உயிரைத் தரும
தேவதை வருத்தும்.

வி-நரா: வயில் தனக்கு விருப்பமானவர் என்ற ஒருவருக்கு
இப்பழும் விருப்பமந்தவர் என்று இன்னொருவருக்குத் துன்பமும்
செய்யதின்னை. என்பு இல்லாத உடல் தனக்குரிய இயக்குப் பார
ணமாவே வெப்பமாகிய துனிபத்தை ஏறுபடுகிறது. உயிரும்
தனது அன்பில்லாத இயக்கியனாலேலே நடவு நிங்கென்றான
ஏந்த டவுளால் வருத்தத்தை கடைகின்றது.

இ-மு: அறம் என்ற பகுபுபொயர் தெய்வத்திற்கு
ஆகியமையால் அது குணவாகு பெயர்.

காடுமே என்ற சோகிலில் வரும் ஏகார இடைச் சோகில்
அசைநிலைப்பொருள் நாற்று.

8. அன்பகத் தில்லா வுயிர் வாழ்க்கை வண்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தனிர்த் தற்று.

ப-நரா:

அன்பு அத்து இல்லா உயிர்வாழ்க்கை வண்பாகின்னை
வற்றல் மரம் தளிர்த்து ஏறிறு.

ப-நரா: அகத்து அன்பு இல்லா உயிர்வாழ்க்கை - உள்ளத்
தினே அன்பு(ல)லாத உயிரோடு கூடிய வாழ்க்கை (இல்லாழ்க்கை)
வண்பால்கண் வற்றல் மரம் தளிர்த்து அற்று- வளிமையான பாலை
நிலத்திலே வற்றிய மரம் தளிர்த்தது போலாகும்.

பொ-நரா: உள்ளத்திலே அன்பில்லாத உயிரோடு கூடிய
இல்லாழ்க்கை வளிய பாலை நிலத்திலே வற்றல் மரம் தளிர்த்
தது போலப் பயன்றியுப் போகும்.

இ-மு: அன்பகத்து என்ற தொடரை கடத்து அன்பு என
மாற்றிப் பொருள் கொள்ள. அவ்வாறு கொள்கையில் அது கடத்து
துக்கண் அன்பு என விரியுமாதலாகி ஏழாம் வெற்றுக்கைத் தொகை
வற்றல்-பாஸ்பகாங்கின்னை படர்க்கைப் பெயர்.

9. புறத்துறுப் பெல்லா மெயன்செய்யும் யாகிகை அகத்துறுப் பன்பி வவர்க்கு.

ப-பி:

புறத்துறுப்பு எல்லாம் எவ்வசெய்யும் யாகிகை அகத்துறுப்பு அன்பு இ(ல்) வவர்க்கு.

ப-ரா: யாகிகை அகத்துறுப்பு அன்பு இ(ல்) வவர்க்கு உடலின் உள்ளே நின்று (இல்லறத்துக்கு) உறுப்பாய் குழமயும் அன்பு இல்லாதவர்க்கு, புறத்துறுப்பு எல்லாம் எவ்வசெய்யும் - (எண்ணும் புறத்திலுள்ள (இடம், பொருள், ஏல்லாகிய) அங்கங்களெல்லாம் (இல்லறம் நடத்துவதற்கு) எவ்வாறு உதவும்? (உதவமாட்டா).

பொ-ரா: உடலின் உள்ளே குழமய வேண்டிய ஒப்பாகிய உறுப்பு இல்லாதவர்களுக்குப் புறத்தே உள்ள இடம், பொருள், ஏவ்வாகிய உறுப்புக்கள் இருந்தபோதிலும் அவை இல்லறத்துக்கு உதவமாட்டா.

இ-மு: புறத்திலும் அகத்திலும் உள்ள உறுப்புக்கள் போன்றவை முறையே இடம் பொருள் ஏவலும் குழுமாகும். எனவே உறுப்பு என்பது உறுப்புப் போன்ற பிறவற்றைக் குறித்துமயால் அஃது உவமமயாகு பெயரி. என்ற வினா இரு தினங்கும் பொது.

10. அங்கின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க் கெண்டுதோல போர்த்த வடிமுபு.

ப-பி:

அங்கின் வழியது உயிர்நிலை அஃது இல்லார்க்கு என்பு தோல் போர்த்த உடம்பு.

ப-ரா: அங்கின் வழி அது உயிர்நிலை- அங்கை (முதலாகக் கொண்டு) அதன் வழி உயிர் நிறப்பேத (உடம்பாலும்). எஃது இ(ல்)லார்க்கு உடம்பு என்பு தோல் போர்த்த - அந்த அங்கினை இல்லாதவர்களுக்கு உடம்பு (வெறும்) எலும்பும் தோலும் பொருத்தனகிலே (ஏவை உயிரினது நிலை என்ற தகிகவையல்ல).

பொ-ரா: குழைப இடமாகக் கொண்டு உயிர் நிறப்பேத உடம் எனதி தகிகது. அப்பு இல்லாதவரின் உடம் வெறும் எலும்பும் தோலும் போர்த்தனவே. அவை உயிர்நிலை எனதிதகின்னவில்.

இ-மு. உயிர் நிலை உயிரது நிலை என விரிந்து உடலைக் குறிப்பதாக அது வேற்றுமைத் தொகைப் புத்தும் பிழந்த அன்மோழித்தொகை. வழியது-குறிப்பு விளைமுறை.

இந்த நான்கு பாடல்களிலும் அடிப்பில்லாவிடில் உண்டாகும் குற்றம் கூறப்பட்டது.

5. இருந்தோம்பல்

[புதியவராய் வருவோர்] முன்பு ஏற்ற காரணத்தால் வருவோர் என்ற இருவகை விருந்தினரையும் உஸ்சரித்தல் இந்த ஆதிகாரத்திற் கூறப்படும். தெட்டுலத்தாராகிய பித்ரரையும் தெய்வத்தையும் கண்ணாலே கானகி இயலாது. உறவினரையும் தன்னையும் பேணுதல் பிறகுக்கு வழங்குதல் அன்று. எனவே, இவ்விரு வகையாகுக்கும் நடுவாய் அமைந்த விருந்திலே ஒன்னாற் காணப்பதற்கு உரியவர்களும் கொட்டயினை ஏற்பாட்டிகளை மாவர். கணவன் மக்ஞவியர்கள்தோடு அன்பு இல்லாதவழி விருந்தினரை உபசரிப்பது இயலாத காரியம். எனவே அங்குடிடமையை எடுத்த விருந்தோம்பல் கமைந்தது].

1. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வு தெல்லாம்
விருந்தோம்பி

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

ப-ஷ:

இருந்து ஓம்பி இல்வாழ்வது ஏல்லாம் விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செய்தல் பொருட்டு.

ப-ஷர: இல் இருந்தோம்பி வாழ்வது ஏல்லாம்-(மக்ஞவியுடன்) இல்லத்திலிருந்து(பொருளைப்)பாதுகாத்து வாழ்கின்ற, வாழ்கிகை இல்லாம், விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செய்தல் பொருட்டு-விருந்தினரைப்பட்டுணி உபகாரம் செய்தற்கேயாகும்.

பொ-ஷர: இல்வாழ்வான் என்பவன் மக்ஞவியுடன் இல்லத்திலிருந்து பொருளைப் பாதுகாத்து வாழ்வதெல்லாம் விருந்தி ஏற்கர உபசரித்து உபகாரம் செய்தற்கேயாகும்.

விஷய- விருந்தினரை உபசரிக்காதவி-த்து இல்லத்திலீ முந்து பொருளைப் போற்றி வாழ்வதாக எவ்வித பயனுமிக்கை. இ-மு விருந்து -புதுமை, அது புதியவராய் வருவோருக்கு ஆகியவையாக குண்டாகு பெயரா.

2. விருந்து புறத்தாத் தானுண்டை சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டறபாற றன்று.

ஓ-பி: விருந்து புறத்தூ ஆத் தாகிஉண்ட சாவா
மருந்து எனினும் வேண்டறபாற்ற ஏற்று

ப-ரை: சாவா மருந்து எனினும் - (உண்ணப்படும்போது) அமிர்
தமேசியன்றாலும், விருந்து புறத்தது ஆத் தான் உண்டால். (தன்
இல்லத்திற்கு வந்த) விருந்தினர் (இல்லத்தின்) புறத்தே அமர்ந்
திருக்கத் தான் மட்டும் உண்ணுதல், வேண்டற் பாற்று அன்று-
விருப்புயதற்குரிய உரியதன்று.

போ-ரை: தன் இல்லத்திற்கு வந்த விருந்தினர் வீட்டின்
புறத்திலே இருக்க ஒருவன் உண்பது சாவிலிருந்து காக்கும் அமிரத
மேயாயினும் அது விருப்புவதற்கு உரியதன்று.

இந்த இருபாடல்களும் (1-2) விருந்தோம்பவின்
சிறப்பைச் சூறுகின்றன.

3. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத வின்று.

ஓ-பி:

அருவிலுந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று

ப-ரை: வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை - (தன் து
இல்லத்திலே) வருகின்ற விருந்தினரை நால்தோறும் உபசரிப்ப
வனது இவொழ்க்கை, பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று - வறுமை
யால் வருந்தி அழிதடி இல்லை,

போ-ரை: தன் இல்லத்திற்கு வரும் விருந்தினரை நான்
தோறும் உபசரிக்கும் இல்வாழ்வானது வறுமை வந்து அழிய
தில்லை.

வி-ரை: பகுவரல் - வறுமை, அச்சொல் சுருங்கிப் பகு என
நின்றது. விருந்தினரை உபசரிப்பவனது பொருள் என்றும் சுருங்
காது மேல்வேலும் வளரும் எண்பது இப்பாடலாற் பெறப்பட்டது.

4. அகனமர்ந்து செய்யா ஞநையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா வில்.

ப - பி

அன் அமர்ந்த செய்யான் உறையும் முன் அமர்ந்த நல்விருந்து ஒம்புவான் இல்.

ப - ரை: செய்யான் அன் அபர்ந்து உறையும் - இலக்குமி மனம் விரும்பி வசிப்பாள். முகன் அமர்ந்து நல் விருந்து ஒம்புவான் இல் - முகம் மர்ந்து தகுதி வாய்ந்த விருந்தினை உபசரிப்பவனது இல்லத்திலே

போ - ரை முகமலர்ந்த விருந்தினரை உபசரிக்கும் இல்வாழ் வானது இல்லத்திலே மனம் விரும்பி இலக்குமி உறைவாள்.

வி - ரை: இல்வாழ்வானின் செல்வம் விருந்தினரை உபசரிப்பதால் நலவழி செலவரது மனம் மகிழ்வதற்குக் காரணமாகின்றது. நல்விருந்து - ரூணம், ஒழுக்கம் ஆகியவற்றால் உயர்ந்த விருந்தினர்

இ - மு: அமர்ந்த என்ற வினாயேசூம் 'அமர் என்னும் கீச்சொல்லடியாப் பி நந்தது. அமர்-விருப்பம்.

5. விதிதுமிடல் வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி மிச்சினி மிசைவான் புலகி.

ப - ரி:

விதிதம் இடல் வேண்டும் கொல்லோ விருந்து ஒம்பி மிச்சிகி மிசைவான் புலம்.

ப - ரை: விநுந்தோம்பி மிச்சிகி மிசைவான் புலம்-(முடிபு)விருந்தினரை உபசரித்து (அவர்களுக்கு) அளித்த (உணவில்) மிகுதி யைத் தான் உண்பவனது வயலுக்கு வித்துக் கீடல் வேண்டும் கொல்லோ - விதிதம் இடல் வேண்டுமோ?

பெ - ரை தன்னிடம் வரும் விருந்தினரை உண்பத்து என்கின்றதை தான் உண்ணும் இல்லறத்தானது வயலிலே விதிதம் இடல் வேண்டுமோ? வேண்டியதில்லை.

இ - மு: கொல் என்ற இடங்கொல் வினாம் பொருளில் வற்றது, (வேண்டும் கொல்லோ - வேண்டுமோ? வேண்டுமோ என்ற வினாவுக்கு விடையாக சேண்டா என்ற கொல் குறிப் பெச்சமாய் குறைந்தது.

இம்முன்று பாடகைகளும் (3-5) விருந்தோம்புவார் இம்மையில் பெறும் பயனை விளக்கின.

6. செல்விருந் தோம்பிவருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வாலத் தவர்க்கு

ப—பி

செல்விருந்து ஒம்பி வரும் விருந்து பார்த்து இருப்பான்
நல்விருந்து வானத்தவர்க்கு

ப—ரை: செல்விருந்து ஒம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப்பான்
(தன் இலம் வந்து விருந்து உண்டு) செல்லும் விருந்தினரைப்
பேணிப் (பின்னரும்) வரும் விருந்தினரை எதிர்பார்த்து இங்ப்
பயன், வானத்தவர்க்கு நல்விருந்து - தேவர்களுக்கு நல்விருந்து
தினனாயான.

பொ—ரை: தனது இல்லத்திற்கு வந்து விருந்தன்டு செல்லும்
விருந்தினரைப் பேணிப் பின்னரும் வரும் விருந்தினரை எதிர்
பார்த்திருக்கும் இல்லாழ்வரன் தேவர்களுக்கு நல்விருந்தாயான்

இப்பாடலால் விருந்தோம்புதலின் மறுமைப் பயன்
கூறப்பட்டது.

7. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

ப—பி:

இனைத்துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

ப—ரை: யேள்விப்பயன் இனைத்துணைத்து என்பது ஒன்று
இல்லை- விருந்தினரைப் பொறுப்பு(வேள்விப் பயன் இன்ன அளவு
உடையது என்பது ஒன்று இல்லை. விருந்தின் துணைத்துணை-
விழிந்தினரின் தகுதி அளவே (அதை அளவாகும்))

பொ—ரை: விருந்தோம்பன்கிய வேள்வியின் பயனுக்கு இது
நான் எவு என்று ஓர் அளவில்லை. விருந்தினரின் தரத்திலே
அளவே சுதந் அளவாகும்.

விடை: நான் சிறித ஆயினும் தக்கார்க்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாய்ப் போர்த்து விடும்.

(நாலடியார்- அறன்வெயியறுத்தல் 8)

எந்றாற் போல, விருந்தாகிய வேள்விப் பயன் “இயனைத்
துணைத்து” என்பது ஒன்று இல்லை எந்றார் பூதயினும்,
பதிர்யகினும், தேவயக்ஞும் முதலான ஐந்துவகைவேள்விகளுள்ளே (யக்ஞும் - வேள்வி) ஏதிதி வர்க்கும் சட்டங்கும்.

இப்பாடலின் விருந்தோம்புதலின் இம்மை மறு
மைப் பயன்களுக்கான காரணம் கூறப்பட்டது.

8. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே கென்பாரி விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

ப—ஷி

பரிந்து ஒம்பிப் பற்று அறிறேம் என்பாரி விருந்து ஒம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

ப—ஷரி: பரிந்து ஒம்பிப் பற்று அத்தோம் என்பாரி - நிலையில்
லாத பொருளை) வருத்திக் காத்து (அதனை இழந்தபின்) பற்றுக்
கோடில்லேர்மாயினோம் என்று வருந்துவர். விருந்து ஒம்பி வேள்வி
தலைப்படாதார் (அந்தப் பொகுணால்) விருந்திய கரை பேணி
வேள்விப் பயனைப் பெறாத அறிவிலிங்,

போ - ஷரி: விருந்தினரைப் பேணி வேள்விப்பயனை எய்ததற்
தம் பொருளைச் செலவிடாத அறிவிலிகள் ஒப்பொருளை வருத்தி
தக் காத்து இழந்து தமக்குப் பற்றுக்கோடு ஒட்டை என்றுவருந்
துவரி.

இ-மு: வேள்வி என்ற தொழிற்பெயர் ஏது பயனுக்கு
ஆகியதால் தொழிலரகுப்பெயர்.

9. உடைமையு ஸின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மட்டமை மடவார்க் குண்டு.

ப—ஷி

உடைமையு ஸின்மை விருந்து ஒம்பா ஒம்பா
மட்டமை மடவார்கண் உண்டு.

ப—ஷரி: உடைமையு ஸின்மை விருந்து ஒம்பா ஒம்பா மட்டமை-
(செல்வத்தை) உடைய காலத்தில் ஸின்மைபாவது விருந்தினரைப்
பேணாத மட்டமையாகும். மடவார்கண் உண்டு - (இந்த மட்டமை)
அறிவிலிகளிடத்தே காண்படுவதாகும்.

போ - ஷரி: செல்வம் உள்ள காலத்திலும் ஏது இல்லாதது
போன்ற வறுமை, விருந்தினிழர் டபசரிக்காமையாகி உண்டாகும்
இந்த மட்டமை அறிவிலிகளிடமே உள்ளதாகும்.

வி-ஷரி: உடைமை - பொருளை உடையவராகும் தன்மை,
பொருளால் அடையந்தத்திக் காலத்தில் நறிபயனை இழப்பித்து வறுமை
உடையராக்குதல் வலிந்து பெறும் அத்தனையை வறுமையாசிய
இன்மையை மட்டமை என்றார்.

இவிவிரு பாடல்களும் (8 - 9) விருந்தினரைப்
பேணாமையாகி ஏற்படும் குற்றத்தை விளக்குகின்றன.

10. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

ப-பி:

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம் திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

பகர அனிச்சம் மோப்பக் குழையும் - அனிச்சம் பூ மோந்த
பாரிக்க வாடும். விருந்து முகந்திரிந்து நோக்கக் குழையும்-விருந்த
தினரோ முகம் (டுடுத்து) மாறுபட நோக்கினாலே வாடினிடுவர்

பொ-ரை அனிச்சம் பூ மோந்து பார்த்தாலன்றி வாடாது.
விருந்தினரோ முகம் ஏற்று நோக்கினாலே வாடி விடுவோ.

இ-ரை: விருந்தினரை உபசரிப்பவருக்கு அவசியமான இயல்
புக்க முன்று. விருந்தினரைத் தொலைவிற் கண்டதுமே முகமலரக்
அருகில் வந்ததும் இன்சொக் கூறல், விருந்திருக் கூசைந்ததும்
நால் உபசரித்தல் என்பனவே அம்முன்று இயல்புகளுமாகும்.
இவற்றால் முதல் இயல்பாகிய முகமலர்க்கி இவைதானிடத்திற்
விருந்தினர் வருந்தி நீங்கிச் சொல்வர். எனவே விருந்தினர் அனிப்
சம் பூவிலும் மெல்மையானவர் எனிபது இதனாற் பெறச்
படுகின்றது.

இ-ஹு: அனிச்சம் என்னும் முதலினபெயர் அதன் பூவாகிய
சினங்கு ஆகிவந்தமையால் எது பெற்றுள்ளதுபெயர்.

இப்பாடு, விருந்தோம்யவோர் முகமலர்ச்சியுடை
யவராதவின் அவசியத்தை விளக்குகின்றது.

6. இனியவைக்கறல்

[உள்ளத்திலே மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கவலை இனிய சொற்
களைக் கறுதல் விருந்தோம்யவாருக்கு அவசியமாதவின் இந்த
ஷதிகாரம் விருந்தோம்பலின் பின் வகுப்புப்பட்டது.]

1. இங்சொலா ஸீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

ப-பி:

இங்சொ(ல்) கூல சரம் அகைஇப் படிறுஇவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

ப.ஏர்: இன்சொல் - இனியசொற்களாவன, ஈரம் அனாகிடப் படிரு இலவாம் செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல் - ஆக்போடு கலந்து வர்சனை இல்லாதவனாய் அறத்தினை உணர்ந்தோர் வாயிலிருந்து (வெளியாகும்) சொற்களாகும்.

போ-ரை: இனிப் சொற்களாவன ஆக்போடு கலந்தவையும் வர்சனை இல்லாதவுமாய் அறத்தினை உணர்ந்தோரின் வாயிலித்து (லெளியாகும் சொற்களாகும்.

வி-ரை: ஆக்போடு கலந்தன - அஞ்சிபுடைமையை வெளிப்படுத்துவது. படிரு குறிம், படிரின்மை - உண்மை, செம்பொகுள்-உண்மையை உணர்ந்தோரிக்கெல்லாம் செம்மையாக - நேரமையாகத் தோன்றுவதால் செம்பாகுள் எனப்பட்டது. சொல் வாயிலிருந்து தேர்வுறுவதாயினும் ‘வாய்ச்சிசொல்’ என கிசேட்டித் துகி கூறிய காரணம், திபசொல் அவர்களின் வாயிலே வெளிப்படா என்பதைப் புதிப்படுத்துவே.

கி-ரூ: இன்சொலால் எங்க தொடரிக் கற்று ‘ஆல்’ இடைச்சொல் அசைநிலைப் பொருள் கந்தது.

இப்பாடு இன்சொலிற்கு இலக்கணம் கூறியது.

2. அகனமந் தீதலி என்றே முகவையார்ந்
தின்சொல் ணாகப் பெறின்.

ப.ஏ.:

அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகன் அமர்ந்து
இன்சொலன் ஆகப் பெறின்.

ப.ஏர்: அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்று - முகம் விரும்பி (ஒடுவனுக்கு) வேண்டிய போடுளை ஈதிலும் நல்லது. முகம் அயர்ந்து இன்சொலன் ஆகப் பெறின் - (கண்டபொழுதே) முகம் மலர்ந்து இனிய சொல் பேசுவதாய் ஆகச் கூடுமானால்,

போ-ரை: விடுநினைக்கி கண்டதும் முகம் மலர்ந்து இனிப் சொற்களை ஒருவன் பேசுவதானால் அச்செயல் முன் விரும்பிக் கொடை வழங்குவதிலும் நல்லதாகும்.

வி-ரை: ஈதல் பொருளேருது தொடர்புடையது. இன்சொலிலோ சொலிபவனது உள்ளப் பண்போடு தொடர்புடையது. உள்ளப் பண்பு அறத்தோடு கூடிய நெஞ்சினர்க்குக் கிட்டுவதாகும். எனவே பொருளை வழங்குவதிலும் இன்சொல் உரையிலும் கடினம். இதனாலேயே இன்சொலனாகப்பெற்று எந்தார்த்து வள்ளுவரி

3. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம்.

ப-பி

முகத்தால் அமர்ந்து இனிது நோக்கி யகத்தான் ஆம்
இன்சொவினதே ஏறம்.

ப-ரூ: முகத்தால் அமர்ந்து இனிது நோக்கி - (எண்ட
பொழுதே) யகத்தினால் விரும்பி இனிதாகப் பார்த்து, அகத்
தான் ஆம் இன்சொவினதே அதம் - பின் (அருகில் வந்ததும்) மணப்
பூர்வமாக இனிய சொற்களைச் சொல்வதிலேயே ஏறம் தங்கியுள்ளது)

பொ-ரூ: விருந்தினரைக்கட்ட பொழுதே முகத்தாகி விரும்பி
இனிதாகப் பார்த்து அவர்கள் அருகில் வந்ததும் மணப்பூர்வமாக
இனிய சொற்களைச் சொல்வதிலேயே ஏறம் தங்கியுள்ளது.

இவ்விரு பாட்களும் (2, 3) இன்முகமும் இன்
சொல்லும் விருந்தினரை உசரிப்பதற்குச் சிறந்தவை
என்னும் கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

4. துன்புறாஉந் துவ்வாமை யில்லாகும்யார்மாட்டும்
இன்புறாஉ மின்சொ லவர்க்கு.

ப-பி:

துன்புறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறாஉம் இன்சொகி அவர்க்கு.

ப-ரூ: யார் மாட்டும் இன்பு உறாஉம் இன்சொகி அவர்க்கு - எவரிடத்தும் இப்பத்தை மிகுதிப்படுத்தும் இனிய சொற்களைஉடைய
வர்களுக்கு, துன்பு உறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் - துள்பத்தை
மிகுதிப்படுத்தும் வறுமை இல்லையாகும்.

பொ-ரூ: எவரிடத்தும் இப்பத்தை மிகுதியாக்கும் இன்
சொற்களை உடையவர்களுக்குத் துன்பத்தை மிகுதியாக்கும்
வறுமை இல்லையாகும்.

வி-ரூ: துவ்வாமை-ஈநுபவிக்காமை, சுவை, ஒளி முதலான
ஏல்லாக்கால் ஏநுபவிக்கி கூடியவற்றை ஏநுபவிக்கி முடியாமை
(யசதியின்மை) ஓரண்மாக வறுமை துவ்வாமை எனப்பட்டது.
எல்லாரிடத்தும் இப்பத்தை மிகுவிக்கும் சொற்களைப் பேசவில்லை
வர்களுக்குப் பகல்யோ நொதுமலோ இன்றி எவரும் நண்பரா
வர், எனவே, அவர்களுக்கு என்னச் சொல்லமும் கிட்டும்.
வறுமை ஏற்படாது.

5. பணிவடைய னின்சொல ணாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

ப-பி:

பணிவு டடையன் இன்சொலக் குதல் ஒருவற்று
அனி அவன மற்றுப் பிற.

ப-ரா: ஒருவற்கு அனி பணிவு டடையன் இன்சொலன் குதல்-
ஒருவனுக்கு ஆபரணம் (எனத்திக்கவை), தாழ்ச்சியும் இனிய
சொல்லும் உடையவனாகு, பிற (அனி) அல்ல - வேறு எவ்வும்
(ஆபரணங்கள்) அல்ல.

போ-ரை: ஒருவனுக்கு ஆபரணமாய் அழகு செய்வன அவன்
பணிவும் இனிய சொல்லும் உடையன் குதலே. பிற ஆபரணம்
எதுவும் இவை போல கழகு செய்யா.

வி-ரா: பணிவடையன் என்பதற்குப் பரிமேழகி “தன்னாகி
தாழ்ப்படுவார்கள் தாழ்ச்சியுடையன் குதல்” எனக்கூறும் காலத்
துக் குறிப்பிடத்தகது. தன்னிலும் உயர்ந்தோருக்குத் தாழ்வது
இயல்பு. தனக்குத் தாழ்பவருக்குத் தான் தாழ்ந்து போவதே
உண்மையான பணிவடையை இன்சொல்லிற்குப் பணிவடையை
இன்மாகும் குதாலேயே இரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன.
இவற்றிலிருந்து வேறுபடும் தன்மையினவாய்ப் போழகு செய்ய
மாட்டா என்பதால் மற்றுறய அனிகள் பிற எனப்பட்டன.

இ-மு: ‘மற்று’ இடைச்சொல் அசைநிலைபொருளில் வந்தது

இவ்விரண்டு பாடகைளும் (61) இனியவை கூறு
வதன் இப்பைப் பயன் கூறுகின்றன.

6. அலிலவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலினை.

ப-கி:

அலிலவை தேய அறம் பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொ(கு) வின்

ப-ரா: நல்லவை நாடி இனிய சொ(லி)லின்-(கூறப்படும் கருதி
தினாலே பிறரிக்கு நல்லம் கரும்) நல்ல சொந்தை ஆராய்ந்து
இனியவற்றை (ஒநுவடி) சொன்னாகி. அலிலவை தேய அறம்
பெருகும்-(ஆவனுக்குப்) பாவங்கள் தேய்ந்து போகத் தரும்
அன்றும்.

பொ-ரை: பிறரிக்கு நல்லம் தரவல்ல இனிய சொற்களை
ஆராய்ந்து ஒநுவடி சொல்வானானால், அவனுக்குப் பாவங்கள்
ஒய்ந்து கரும் பெருகும்.

வினா தேவதி - கறம் வளர அதிகு எதிரான மறம் தேவது இதனாற் குறிக்கப்பட்டது. அதைதின் முன் நில்லாதாம் பாவம் - (திருக்குறள் தூரவ - 1), நல்ல சொற்களாயினும் அவை கடுமையான சொற்களாய் இருந்ததல் கூடாது. இருந்தால் அவை தருமத்தோடு இயைநிதவை ஆக்மாட்டா.

இப்பாடல் இனியவை கூறவின் மறுமைப் பயண விபரிக்கிறது.

7. நயன்னிறு நன்றி பயக்கும் பயன்னிறு
பண்பிற் ரவைப்பிரியாக் சொல்.

ப-அ:

நயன் ஈனிறு நன்றி பயக்கும் பயன்னிறு
பண்பிற் தவை பிரியாக் சொல்.

ப-ஏ: நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் - (ஓருவனுக்கு இம் கமக்கும்) நன்மையைத் தந்து (மறுமைக்கும்) அறத்தைத் தரும், பயன் ஈன்று பண்பில் தவை பிரியாக் சொல் - (ஒருத்தினால் பிற ருக்கு) நறபயன் ஆளித்து இனிமைப் பண்பினின்றும் நீங்கால் சொல்.

பொ-றை: சருந்தால் பிறஞ்சிக்கு நல்ல பயன் தந்து இனிமைப் பண்பினின்றும் நீங்காத இனிய சொல்லானது, ஒருவனுக்கு இம்மையில் நன்மையையும் மறுமையில் அறத்தையும் ஆளிக்கும்.

வி-றை: தவைப்பிரியாக் சொல் என்ற சொற்றொடாரில் ‘தவைப்பிரியா’ என்பது ஒரே சொல்லாகக் கொள்ளப்பட்டு ‘நீங்காத’ என்னும் பொருள் தந்தது.

8. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொல் மறுமையு
மிமையு மின்பந் தரும்.

ப-அ:

சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இமையும் இபை, தரும்.

ப-ஏ: சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் - (கருத்தினால் பிற ஞக்குத் தலைபம் செய்வதாகிய) சிறுமையினின்றும் நீங்கிய இனிய சொல்லானது, மறுமையும் இம்மையும் இபைப் பத்தை தரும் - (ஓருவனுக்கு மறுபிறப்பிலும் இப்பிறப்பிலும் இன்பத்தை ஆளிக்கும்).

பொ-றை: பிறஞ்சிக்குத் துன்பஞ் செய்வதாகிய சிறுமையினின்றும் நீங்கிய இனிய சொல் ஒருவனுக்கு இப்மையிலும் மறுமையிலும் இபைப் பத்தை தரும்.

வி.ரை: மறுமையிறி பெறும் இன்பம் உயர்ந்தது என்பதாக அது முதலிர் கூறப்பட்டது. இனிய சொல் காரணமாக ஒரு வனுசிகு உச்சமே வசமாகும். அதனால் இப்பையிலும் அவன் எல்லா இன்பங்களையும் அடையப் பெறுவான்.

இந்த இரு பாடல்களும் (7.8) இன்சொல் பேசுவதால் இம்மை மறுமையாகிய இருமையிலும் பெறும் பயன்களை விளக்குகின்றன.

9. இன்சொ லினிதின்றி காண்பா எனவன்கொலோ வன்சொல் வழங்கு வது.

ப - பி

இன்சொ இனிது ஸன்றி காண்பாக எவன்கொலோ வன்சொல் வழங்கு வது.

ப - ரை: இன் சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான் - (பிறர் கூறிய) இனிய சொல் (தனிகு) இன்மையை அளிப்பதைக் காண்பவன். யன்சொல் வழங்குவது எவன் - தான் பிறரிடத்திற் கொடிய சொலினைப் பேசுவது என்ன பயன் கருதி?

போ - ரை: பிறர் கூறிய இனிய சொல்களைத் தனிக்கு இனி மையை அளிப்பதைக் காணும் ஒருவன் பிறரிடத்திற் கொடிய சொற்களைப் பேசுவது என்ன பயன் கருதி?

வி - ரை: கடுமையான சொற்கள் பிறருக்குத் தனிப்பம் விளை விப்பதால் ஒருவன் அவற்றைப் பேசுதல் தானு என்பது இங்பாடவில் குறிப்புப் பெறகுளாகும்.

இ - மு: இனிது - குறிப்பு விண்யால்களையும் பெயர்.

10. இனிய வளவாக வின்னாத கூறி
கனியிருப்பகி காய்கவர்ந் தற்று.

ப - பி:

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பகி காய்கவர்ந்து ஏற்று.

ப - ரை: இனிய உளவாக இன்னாதாக்குறல்-அறிசிதை அளிக்க வகை இனிய சொற்கள் (தனிகு) உள்ளவாய் இருக்கவும் இனிமையற்ற டடிய சொற்களைக் கூறக். கனி இருப்பக் காய்கவர்ந்து ஏற்று - இனிய பழங்கள் (தனிகையில்) இருக்கவும் (அவற்றை உண்ணாது) இனிமையற்ற சாய்களைக் கவர்ந்து சுற்றிரது போலும்,

போ-ரை: அறத்தினை அளிக்கவல்ல இனியசெரநின் தலைநிடத்தே இருக்கவும் ஒருவன் இன்மையற்ற கடிய சொற்களைச் சூறதல் கவுயான் கணி இருக்க இனிமையற்ற காய்களைக் கவர்ந்து உண்பது போலாகும்.

இவ்விரு பாடங்களும் கடிய சொந்களைக் கூறுதலின் குற்றத்தை விளக்கின.

7. செய்நன்றி அறிதல்

[இல்லறத்தில் கறை ஒழுகுவோர் இனியவை கூறுவதோடு செய்ந்நன்றி மறவாது வாழ்வும் அவசியமாகும். ஒருவர் செய்த நன்றியை மறப்பது கழுவாயில்லாப் பெருந் குற்றம். எனவே ஒரு குற்றத்தினின்றும் இவாய்வான் தவிர்த்தலை அறப்பறத்தப் பேர்ந்தன்றியறிதல், இனியவை கூறவின் பின் வைக்கப்பட்டது]

1. செய்யாமற செய்த வுதவிக்கு வையகமும் வானகமு மாற்ற லரிது.

ப-பி:

செய்யாமகி செய்த உதவிக்கு வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது.

ப-ரை: செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு - (தனக்கு முன்பு ஒரு உதவி) செய்யாமகி இருக்கவும் ஒருவன் (பிறனுக்குச்) செய்த உதவிக்கு, வையகமும் வானகமும் ஓர்றல் அரிது - மன்னுவனை யும் விண்ணுவகையும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஆவை சடாகா.

போ-ரை: ஒருவன் தனக்கு முன்பு ஓர் உதவி செய்யாத பொழுதும் அவனுக்கு இன்னொருவன் செய்கிக்கிற உதவி மீகுமி உயர்ந்தது. அதற்கு மன்னுவகையும் விண்ணுவகையும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஈடாகா.

வி-ரை: கைம்மாறுகள் எல்லாம் ஏதோ காரணம் கடுதியே செய்யப்படுகின்றன. எனவே மௌம்மாறு கருதாது செய்யும் உதவிக்கு அவை ஈடாகமாட்டா.

2. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

ப-பி:

காலத்தி னால்செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

ப-ரை: காலத்தினாற் செய்த நன்றி - (இருவனுக்கு ஆபத்து வந்த) காலத்தில் (பற்றொருவன் அவனுக்குச்) செய்த உதவியா ஆது, சிறிது எனினும் நூலத்தின் மாண்பு பெரிது - (தனினளில் சிறிதாயினும் (அது செய்யப்பட்ட காலத்தை நோக்க) நிலை கிணும் பெரியது.

பொ-ரை: இருவனுக்கு ஆபத்து நேர்ந்த காலத்தில் இன் ஜோருவனால் செய்யப்படும் உதவி சிறிதாயிருக்கவாய். ஆனால் ஏந்த உதவியினைச் செய்த காலத்தினை நோக்கும் பொழுது இவ்வுதவி நிலவுகிலும் பெரியதாகும்.

வி-ரை: உதவியின் அளவு முக்கியமன்று. செய்யப்பட்ட காலமே முக்கியம் என்பது இப்பாடலின் அடிப்படையே எருத்து 'காலத்தினால்' என்பதில் வந்துள்ள 'ஆல்' என்னும் முன்றாம் ஸேற்றுமை உருபு காலத்தின் கண் என் ஏழாம் வேற்றுமையைப் பொருங் தந்தத் எனவே அது வேற்றுமை மயக்கம்.

3. பயன்றாக்கார் செய்த வுதவி நயன்றாக்கி நன்மை கடவிற் பெரிது.

ப-பி:

பயன்தாக்காரி செய்த உதவி நயன்தாக்கின் நன்மை கடவின் பெரிது.

ப-ரை: பயன்தாக்கார் செய்த உதவி நயன் தாக்கின் - (இவருக்கு இவ்வுதவி செய்வதாக இன்ன பயன்கிட்டும் என்று) பயனை ஆராய்ந்து பாராதவராய் ஒருவர் (பிறகுக்குச்) செய்த உதவியின் (தனிமையை) ஆராய்ந்தால், நன்மை கடவின் பெரிது - அதன் நன்மை கடவினும் பெரியதாகும்.

பொ-ரை: பயனை ஆராய்ந்து பாராது ஒருவர் இன்னொரு அருக்குச் செய்யும் உதவியின் தனிமைபை ஆராய்ந்தால் அதன் நன்மை கடவினும் பெரிது.

இம்முன்று பாடங்களும் (-) முறையே காரணம் கருதாதும் காலம் நோக்கியும் பயன் கருதாதும் செய்யப்படும் உதவியின் அளவு கடந்த பெருமையை விளக்கின.

4 தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்
துணையாகி
கொள்வர் பயன்றெரி அார்.

ப-பி:

தினைத்துணை நன்றி செ(ய)யினும் பண்டி துணையா(ய)க் கொள்வர் பயன் தெரியார்.

ப-ரா: தினைத்துணை நன்றி செய்யினும் (தமிழ்க்கு) தினையின் அளவான (சிறிய) உதவியை (ஒருவன்) செய்தாலும், பணத்துணையாய்க் கொள்ளவர் பயன் தெரியார் - (உதனை கந்த அளவாகக் கருதாது) பணையின் ஆஸ்வின்தாகக் கருதுவாரின் ஆவ்வதவிப் பயனை நேர்க்குபவர்கள்.

பொ-ரா: ஒருவன் தமக்குச் செய்யும் உதவி தினையின் அளவான சிறியையினும் வல்வுதவியின் பயனை நேர்க்குவோர் உதனைப் பணையின் அளவாகக் கொள்வர்.

5. உதவி வரைத்தன் ருதசி யுதவி
செய்ப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

ப-பி:

உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி
செ(ய)யப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

ப-ரா: உதவி உதவி வரைத்தன்று - (கைம்மாறான) உதவி (ாரணம், பொருள், காலம் என்ற ஆஸ்வுகளாக) முன்பு செய்த உதவியின், அளவிற்குள் அடிக்குவதன்று. உதவி செ(ய)யப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து - உதவியைப் பெற்றோரின் பண்பின் அளவே வரைத்துக்கொடுவதாகும்.

பொ-ரா: ஒருவன் செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறாகச் செய்யப்படும் பிரதியுபங்காரமானது அவன் செய்த உதவியின் அளவு கொண்டு கணிக்கப்பட்டுவதன்று. உதவியைப் பெற்றோரின் பண்பின் அளவே பிரதியுபங்காரத்தின் அளவாகும்.

வி-ரா: சால்பின் பெருமைக்கேற்பவே பிரதி உபகாரத்தின் பெருமையும் அமையும் எப்பது இப்பாடலாற் பெறப்பட்டது.

இவ்விரண்டு பாடங்கள் (4-5) காலதிதாற் செய்த நன்றி, பயன் கருதாது செய்த நன்றி, தினைத்துணை நன்றி ஆகிய முன்றும் ஆல்லாத உதவியை மாத்திரம் அறிந்தவர்களுக்குச் செய்கையில் அது பெரிது என்கின்றன.

6. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துப் பூப்பாயார் நட்பு.

ப-பி:

மறவற்க மாச ஏற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துள் துப்பு ஜூயார் நட்பு.

ப-ரை துண்பத்துள் துப்பு ஆவார் நட்பு துறவறக - துண்பாவத்திலே (ஒருவனுக்குப் பற்றுக் கோடாய் அமைந்தவரினாலு நட்பினைத் தற்கூடு வேண்டா, மாசுவற்றார் கேள்வை மறுவறக (அறிவு ஒழுக்கப் பூசையிலிருப்பே) குறிம் ஏற்றவர்களின் நட்பினை மறத்தல் வேண்டா.

போ-ரை: ஒருவன் தனது துண்ப காந்திக் பற்றுக் கோடாய் நினைவரின் நட்பினைத் தற்கூடு கூடாது அறிவு ஒழுக்கம் நிறைந்தவர்களின் நட்பினை மறத்தல் கூடாது.

வ-ரை: துண்பத்தில் உடவுவோரால் இம்மைகு உறுதியும் அறிவு ஒழுக்கத்தால் சிறங்கோரால் மறுமைகு உறுதியும் கிட்டுவதால் இவ்விடுசாரங்களும் நட்புப் பூண்டு ஒழுதுமாறு அறிவு முதிர்கிறார் வன்னுவர்.

7. எழுதை யெழுபிறப்பு முளினுவர் தங்கண் விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

ப-ரை:

எழுமை எழுபிறப்புக் குளினுவர் தம்மன் விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

ப-ரை: தமகண் விழுமந் துடைத்தார் நட்பு - தம்மிடத்தில் (உண்டான்) ஒன்பத்தினைப் போக்கியவரின் நட்பினை எழுதை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் - எழுமையை உடைய எழுவணைப் பிறப்புக்களிலும் (நல்லோர்) நினைப்பார்.

போ-ரை, தமக்கு ஏற்பட்ட துண்பத்தைப் போக்கியவரின் நட்பினை நல்லவரிகள் தமது ஏழு பிறப்புக்களிலும் மறவாது நினைப்பார்.

வ-ரை: எழுமை-எழுவணைப் பிறப்புக்கள். இவை இன்ன இன்ன எப்பதைப் புதல்வரையும் பெறுதல் அதிகாரத்தின் இரண்டாவது குறளுக்கான விளக்கவுரையிற் காணக்.

இப்பாடலும் முனினைய பாடலும் (6-7) நன்மை செய்தவரின் நட்பினை விடலாகாது என வற்புறுத்துகின்றன.

8. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றலில தன்றே மறப்பது நன்று.

ப-ரை:

நன்றி மறப்பது நன்று அன்ற அளிவது அக்கறே மறப்பது நன்று.

ப-ரை: நன்றி மறப்பது நன்று அன்று - (ஒருவகு தனக்குச் செய்த) நன்மையை மறப்பது ஒருவனுக்குத் தருமாம் என்று. நன்று அல்லது அக்ரே மறப்பது நன்று - (அவன் செய்த) தீமை யைச் செய்யப்பட்ட பொழுதே மறந்து விடுவது தருமாகும்.

பொ-ரை: ஒருவகு தனக்குச் செய்த நன்றியை மறப்பது தருமாம் அறூ. அவன் செய்த தீமையை அது செய்யப்பட்ட பொழுதே மறந்துவிடல் தருமாகும்.

இப்பாடல் தீமையை மறத்தல் வேண்டும் என்று கறுகின்றது.

9. கொன்றனன் வின்னா செயினு அவர்செய்த வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

ப-ரை:

கொன்ற என்ன இன்னா செ(ய)யினும் அவர் செய்த ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்.

ப-ரை: கொன்று அன்ன இன்னா செ(ய)யினும் - தமக்கு முன்பு ஒரு நன்மை செய்தவர் (பீன்பு) கொற்றதற்குச் சம்பான தீயவற்றைச் செய்தாலும், அவர் செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக் கெடும்- (அத்தீமைகள் யாவும்) அவர் (முன்பு செய்த) நன்மை ஒன்றை நினைக்க இயலாது போய்விடும்.

பொ-ரை: முன்பு நன்மை செய்து, பின்னர்க் கொல்லுதல் ஒத்த தீமையை ஒருவர் செய்தாலும் அவர் முன்னர்க் கீச்யத் தீமையை நினைக்கத் தீமைகள் இல்லாது ஒழிந்து விடும்.

வி-ரை: தினைத்துணை நன்றியைப் பணத்துணையாக நினைக்கும் பண்புடையோர் அந்த நினைவில் தமக்கு இழைக் கப்பட்ட தீமைகளை மறந்து விடுவர். அதிதீமைகள் நன்மைக்கு எவ்வளவிலும் சம்மாக மாட்டா. பணத் தினை என்ன எனவுப் பெயரின்.

இப்பாட்டினால் நன்மையற்றவற்றை அக்ரே ஏற்ற தலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

10. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா
செய்ர்நன்றி கொற்ற மகற்கு. [முய்விலைக்

ப-ரை:

எந்நன்றி கொற்றார்க்கும் உய்வுட்டாம் உய்வு இல்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

ப-ரை: எந்நன்றி கொன்றாக்கும் உய்வு உண்டாம். பெரிய தருமங்களைச் சிதைத்திவர்களுக்கும் (பாவததினில்லறும் நீங்குத ஸாகிய) பிராயச்சிதிதம் உண்டு. செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு உய்வு இல்லை - (ஆனால் ஒருவன் செய்த) நன்றியை மறந்த எனுக்கு எவ்வித பிராயச்சிதிதமும் இல்லையாகும்.

பொ-ரை: எத்தனைய ஏற்சியெல்லாளைச் சிதைத்த பாவி எனுக்கும் பிராயச்சிதிதம் உண்டு. ஆனால் ஒருவன் செய்த நன்றியை மறந்த பாவிக்குப் பிராயச்சிதிதம் இல்லை.

வி-ரை: புராநாலூர் 34ஆம் பாடவில், பசுவின் முலையை ஏற்றிதவர், பெண்டிரின் ஏருச்சிதைத்திதவர். எந்தணருக்குத் தீங் கிழமுத்தோர் அனைவருக்கும் கழுவாய் (பிராயச்சிதிதப்) உண்டு. ஆனால் செய்ந்நன்றி கொன்றவர்க்குச் கழுவாய் இல்லை" என்று தருமநூல் கூறுவதாக எடுத்துச் சாட்டப்பட்டுள்ளது.

இப்பாடல் செய்ந்நன்றி மறத்தவின் கொடுமையைக் கூறுகின்றது.

8. நடுவுநிலைமை

[பகல, நொதுமல், நட்பு என்ற பாகுபாடிக்கிறி எல்லாரிடத்தும் ஒரேவகையாக நிற்கும் நிலையை நடுவுநிலைமை. தனக்கு முன்பு செய்த உதவியை நினைத்து நன்றிக்கடன் காரணமாக வும் நடுவுநிலைமையினில்லற தவறுதல் கூடாது. இதனை வற்பு ருதித்வே செய்ந்நன்றி அறிதல் என்ற ஈதிகாரத்தின் பின் நடுவுநிலைமை அவசேப்பட்டது.]

1. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியான் பாறபட்ட டொமுகப் பெறின்.

ப-பி:

தகுதி என ஒன்று நன்றே பகுதியான் பால்பட்டு ஒழுகப் பெறின்.

ப-ரை: தகுதி என ஒன்றே நன்று - நடுவுநிலைமை எனப் படும் ஏற்கும் ஒன்றே நன்று, பகுதியான் பால்பட்டு ஒழுகப் பெறின். (பகல, நொதுமல், நட்பு ஆகிய) பகுதிதோறும் தனது நெறி முறையை விடாது ஒழுகுவதாயிருந்தாக

பொ-ரை: பகல, நொதுமல், நட்பு என்ற ஒவ்வொரு பகுதி யிலும் தன் முறையையெட்டாது ஒழுகின்றான்; நடுவு நிலைமை என்னும் ஓர் ஏற்கீழ் யாவிலும் நல்லதாகும்.

இ-மு: தகுதி என்ற பண்டுபிபெயர் சிதனை உடையதாகிய நடவடிக்கையைக்கு ஆகிவர்ந்தமையால் அது கணவாகுபெயர். பகுதி யான் என்ற சொல்லிக் கூந்த ஆல் டருபு தோறும் (ஒவ்வொள் ரிலும்) என்னும் பொருள் தந்தது.

இப்பாடல் நடுவுநிலைக்கலையின் சிறப்பினைக் கூறுகின்றது.

2. செப்ப முடையவ னாகிகஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாபு படைத்து.

ப-மி:

செப்பம் உடையவன் ஆகிகம் சிதைவு இன்றி
எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து.

ப-ரூ: செப்பம் உடையவன் ஆக்கம்- நடுவுநிலைமை உடையவனது செல்வம். சிதைவுஇன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து- (பிரச்சி செல்வம்போல) அழிவு இல்லாமல் அவனது பரம்பரையினருக்கும் வளிமையுடையதாகும்.

போ-ரூ: நடுவுநிலைமையை உடையவனது செல் வம் பிறரின் செல்வம் போவவல்லாமல் அவனுடைய பரம்பரையினருக்கும் வளிமையை உடையதாகும்.

இ-மு: *எச்சத்திற்கும் என வரவேண்டிய சொற்றொடரின் சுற்று உம்மை இடைச்சொல் விகாரத்தால் தொகிகத. என்பர் பரிமேழகர் எச்சத்திற்கும் காலைப்பதால் இறக்குபவரை தனக்கும் ஏமாப்பு உடைத்து என்பது குறிப்பாகப் பெறப்பட்டது. எனவே உம்மை இடைச்சொல் எக்கப் பொருளின் வந்தது.

3. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடக்.

ப-மி:

நன்றே தரினும் நடுவுஇங்குதுஆம் ஆகிகத்தை
யன்றே ஓழிய விடக்.

ப-ரூ: நன்றே தரினும் - நன்மையே தருவதானாலும், நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஓழிய விடக். நடுவுநிலைமையை ஒழித்து உடைந்து செல்வத்தினை (அது உண்டான்) கூப் பொழுதை கூற விடுக.

போ-ரூ: நடுவுநிலையினின்றும் தவிர்ந்து வரும் செல்வம் நடுவுமையைத் தருவதானாலும் அதனை அப்பொழுதே கூவிடுக.

வினா: தரினும் என்ற சொல்லின் ஈற்று உம்மை இடைச் சொல் தரமாட்டாது என்னும் எதிர்மதைப் பொருள் நந்தது. இச்தால் என்பது இகந்து எனது திரிந்தது.

இப்பாடலும் முன்னைய பாடலும் (2-3) நடுவு நிலைமையால் வந்த செல்வம் நன்மை தருதலையும் ஏனையவை தீமை தருதலையும் வலியுறுத்தின.

4. தக்கார் தகவில் ரெளிப தவரவ ஏச்சத்தாற் காணப் படும்.

ப-பி:

தக்கார் தகவு இலர் என்பது அவர் அவர்
ஏச்சத்தால் காணப்படும்.

ப-ரா: தக்கார் தகவு இலர் என்பது (இவர்) நடுவுநிலைமை உடையவர், (இவர்) நடுவுநிலைமை இலிலாதவர் என்னும் உண்மை, அவர் அவர் எச்சத்தால் காணப்படும் - அவரவரின் பிள்ளைகளின் உண்மையும் இன்மையுடைய காண்டு கண்டறியலாம்.

பொ-ரா: ஒருவரின் நடுவு நிலைமையும் இன்மையும் அவரின் மக்களது உண்மையும் இன்மையும் கொண்டு கண்டறியலாம்.

வினா: நடுவு நிலையாளருக்கிடைய மக்கட்டபேறு உண்டு. மற்ற வருக்கு இல்லை என்ற பரிமேலழைரின் ஏருக்கூப் பொருத்தமோ என்பது சிந்திக்கத்தக்கது. இப்பாடலிலும் முன்னைய பாடலிலும் எச்சம் என்பதற்கு மக்கள், பரரிபரரை என்று பொருள் கொண்டதால் ஏற்பட்ட விளைவே இது. எச்சம் என்பதற்கு ஓவரி இரந்தபின் எஞ்சி நிற்பதாகிய புத்து அல்லது இகழ் என்று கொண்டு வதன் மூலம் தகவு, தகவினைம் தெரிந்து கொள்ளப்படும் என்று கொள்ளும் பொருள் கடிய பொருத்தம் உடையது போலத் தோன்றுகின்றது.

இப்பாடு தக்காரையும் தகவிலாரையும் அறியும் வழி சூறுகின்றது

5. கேடும் பெருக்கமு மிகலல்ல நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்கி கணி.

ப-பி

கேடும் பெதுக்கமும் இல்ல அல்ல நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அனி,

ப-ரா: கேடும் பெருக்கமும் இல்ல(அ) அல்ல - (தீயங்களைகளால் கெடுத்தினும் (நல்வினைகளால்) மேன்மையானும் இல்லாமற்போக வில்லை. (அவை விதிப்பிரகாரம் முன்னரே ஆண்மந்து கிடட்டின). நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அனி - இவ்வுண்மையை

அறிந்துகொண்டு மனதிலே (நடுவுநினை நின்று) வழுவாமையை அறியார்க்கு கூறகாலும்.

பொ-ரை: தாழ்வும் பெருச்சமும் யாவர்க்கும் முன்பே விதிப்பயனாய் அமைந்து கிடந்தனவாகும். இதனை உணர்ந்து மனதிலே நடுவுநினையினின்றும் வழுவாமையே அறிஞர்களுக்கு கூறக்கூடும்.

விரை: முன்வினைப் பயனை உணராதவர் உடனடியாக உட்டாகும் நன்மையைப் பெரிதாகக் கருதுவதாலும் ஒடு உடன் வராது என்று துணிவதாலும் நடுவுநினையினின்ற தவறுவர். ஆனால் அந்தாகை இவ்வாறு கருதமாட்டார்கள் எனவே, நடுவுநினையினின்றும் தவறமாட்டார் என்பது இப்பாடால் புலப் படுத்தப்படுகின்றது. சாங்கிரோமின் சால்லை அழகு செய்வதால் ‘போடாமை’ சாங்கிரோமிக்கு அணி எனப்பட்டது.

இ-மு: கோடாமை எதிர்யாற்ற தொழிற்பெயர்.

6. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதல் நெஞ்சம் நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

ப-யி:

கெடுவல்யான் என்பது அறிவதன் நெஞ்சம் நடுவொரீஇ எல்ல செய(ய)பின்.

ப-ரை: தன்நெஞ்சம் நடுவு ஓரீஇ அல்ல செய(ய)- (ஒதுவன்) தன் உணமானது நடுவு நிற்றயறை தனிர்த்து (பாசபட்சமாக) அல்லாதயறைத் தெய்ய நினைத்தால் யான் கெடுவல் என்பது அறிக- (அந்தினைவே) யான் அழியப் போகிறேன் என்பதற்கான (உறிபாதம்) என்ற அறிக.

பொ-ரை: ஒருவனது மனமானது நடுவுநினையையில் நின்ற செயறிப்பதைத் தனிர்த்துப் பாரபட்சமாகி தீவைகளைச் செய்ய நினைத்தால் அந்த நினைவே தான் கெடுவதற்கான அறிகுற என்பதை ஒருவன் அறிதல் வேண்டும்.

வி-ரை: நெஞ்சத்தால் நினைப்பதும் செய்தற்குச் சமமாகும். இதனாலேயே நெஞ்சம் நினைக்கிக் கொண்டு தான் ‘செயின்’ என்றார்.

7. கெடுவாக வையா துலகம் நடுவாக நன்றிக்கட்ட டங்கியான் தாழ்வு.

ப-யி:

கெடுஆக வையாது உலகம் நடுஆக நன்றிக்கட்ட தங்கியான் தாழ்வு.

ப-ரை: நடு ஆக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு - நடுவுநிலை ஏதேனும் ஏற்கினிடத்தே தங்கியானது வறுமையை, கெடு ஆக வையாது உலகம் - வறுமையாக வைத்து என்னார் உயர்ந்தோர்.

பேர-ரை: நடுவு நிலைமையில் எப்பொழுதும் நிறை ஏற்று நெறிமைக் கடைப்பிடித்து சிருகுபவனில் அறுமையை உயர்ந்தார் வறுமையாகக் குறுத்தமாட்டார்.

இ-மு: உகைம் எற்ற இடப்பெயர் உகைலுள்ள உயர்ந்தாருக்காகியமையாக ஆஃது இடவாகுபெயர். கெடு என்பது முதனிலைத் தெய்திறபெயர்.

“கேடும் பெருக்கமும் முன்னரே அமைந்தவை. அவை நடுவு நிலைமையினின்று கோடுவதால் வருவதில். ஆனால் கோடுதலை கேட்டுக்குக் காரணமாகும். கோடாதவனுடைய வறுமை கூடக் கெடுதியன்று. என்ற இக்கருத்துக்கள் யாவும் இந்த முன்று பாடல்களிலும் (57) விளக்கப்பட்டன.

8. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ
[லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க்கு கணி.

ப-பி:

சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்துருபாற் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி.

ப-ரை: சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் - (முதலிலே) சமவாச நிறை (தன்னிடத்தில் வைக்கப்பட்ட பாரதித்தை) வரை யறை செய்யும் துலாக்கோல் (தராச) போல, அமந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி- நடுவுநிலைக்குரிய இலக்கணங்கள் யாவும் அமைந்து ஒரு பக்கம் சாராமை சான்றோர்க்கு அழகாகும்.

பேர-ரை: துலாக்கோலானது முதலிற் சானாக நிறை ஏன் தன்னிடத்தில் வைக்கப்படும் பாரதித்தை சீர்தூக்கிக் காட்டுவது போல, ஒரு பக்கம் சாராது நடுவு நிலைமைகளை நிற்பது சான்றோர்க்கு அழகாகும்.

வி-ரை: பொருளைச் சமன் செய்தலாலும் சீர்தூக்கலாலும் தவாக்கோல் அமைந்து ஒருபாற் கோடாது விளங்குகிறது. சான்றோரும் பகை, நொதுமஸி, நட்பு என்ற பாகுபாடின்றி யாவுறர யும் சமன் செய்வர். வினாக்களாலும் விடைகளாலும் கேட்டறிந்த வற்றின் உண்மையைச் சீர்தூக்கவர்; ஒருபாற் கோடாது பகை, நொதுமஸி, நட்பு ஆகிய முன்று திற்தாரும் ஒப்பதி தீர்ப்பளிப்

பர். இவ்வகையில் துலாக்கோலுக்கும் சாலிரோகுக்கும் பண்பு, செயல், பயன் ஆகிய முன்றாலும் ஒப்புமை அமைந்துள்ளதை காண்க.

9. சொற்கோட்டு மில்லது செப்ப மொருதலையா வுட்கோட்டு மின்மை பெறின்.

ஓ-பி:

சொல்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா(ய) உள்கோட்டம் இன்மை பெறின்.

ப-ரா: செப்பங் சொல்கோட்டம் இல்லது - நடுவுநிலைமையா வது (சொல்லும்) சொல்லில் ஒரு தலைச் சார்பு அறிந்தாகும் என்கோட்டம் இன்மை ஒரு தலையாய்(ய) பெறின் - எது அதித்தலைமை யுடையதாகும்) மனதிதிலே ஒருதலைச் சார்பின்றையை உறுதியாகப் பெறுமானால்,

பொ-ர: நடுவுநிலைமையானது மனதிலே ஒருதலைச் சார்பின்மையை உடையதாயின் அதுதே சொல்லிலும் ஒருதலைச் சார்பற்றி விளக்கும்.

வி-ர: சொல் - விதியால் வெளிப்பட்டு வரும் சொல் அது ஒருதலைச் சார்பற்றி மனத்திலிருந்து தோன்றுமாயின் அறத்தின் வழியில் உள்ளது உள்ளவாரே கூறும். அதுவே நடுவுநிலைமை, மனததோடு கூடாது விதியின் வண்ணம் வெளிப்படுஞ் சொல் நடுவுநிலைமையானதன்று.

10. வாணிகர்க்கு செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் பிறவுந் தமபோற் செயின்.

ஓ-பி:

வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் பிறவும் தமபோற் செயின்.

ப-ரா: பிறவும் தமபோல் பேணிக் கொயின் - பிறவொருளையும் தம்முடைய பொருள்போலம் போற்றிக் கொட்டால், வாணிகம் கெய்கார்க்கு வாணிகம் - வியபாரம் கெய்பவருகிகு (அது) நல்ல வியாபாரமாகும்.

பொ-ர: பிறர்பொருளையும் தமது பொருள் போலப் போற்றி வியாபாரம் கெய்தால் அந்த வியாபாரம் நல்ல ஏற்று தோடு கூடிய வியாபாரமாகும்.

வி-ரூ: பட்டினப்பாலை என்ற சங்க நூலிற் கூறி யத்போலக் கொள்வது மிகுதியாகக் கொள்ளாதும் கொடுப்பது கூறவாய்க் கொடுக்காதும் அறநெறியில் வியாபாரம் செய்வதும் நடவுநிலை மறையே.

இப்பாட்டு முன்றிலும் (8-10) முன்னைய இரண்டும் அறிஞரையும் முன்றாம் பாடல் வனிகரையும் குறித்து வந்தன. அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் சிறந்தது என்பது இப்பாடங்களால் வ விடு ருதி தமிழ்ப்பட்டது.

9. அடக்கமுடையை.

[தலாக்கோல் போலும் நடவு நினைவையிட நிற்போக்கு மனம், மொழி, மெய் ஒகிய திரிரணங்களும் தீயங்குயிற்செல் வாது அடங்குதல் வசியமாகும். எனவே, நடவுநிலையை ஏடுத்து அடக்கமுடையை வந்தது.

1. அடக்க மமரா ஞங்கிகு மடங்காமை
யாரிரு ஞங்கது விடும்.

ப-பி:

அடக்கம் அமரான் உய்க்கும் கடங்காமை
ஆர் இருன் உய்திது விடும்.

ப-ரூ: அடக்கம் அமரான் உய்க்கும் - (ஒருவனை அடக்கமாகிய (ஏறம்) தேவர்களின் (உகைத்திற்) செலுத்தும். அடங்காமை ஆர்இருன் உய்திது விடு - கடங்காமை ஆகிய பாவம் (தாங்குதற்கு அரியதான) இருளினே செலுத்தி விடும்.

பௌ-ரூ: ஒருவனுக்கு அடக்கம் என்னும் அறமானது அவனைத் தேவர்களின் உலகத்திற் செலுத்தும். அடக்கமின்மையை தாங்குவதற்கு ஏரிய இருளிலே செலுத்தி விடும்.

வி-ரூ: இருன் எப்பது ஒருவனை நரகத்தைக் குறிக்கும்.

2. காக்க பொருளா(ய) அடக்கத்தை யாக்க
மதனினூடங் கிடிலை உயிர்கிகு.

ப-பி:

காக்க பொருளா(ய) அடக்கத்தை ஒக்கம்
அதனின் ஊங்கு கிடிலை உயிர்கிகு.

ப-ரூ: அடக்கத்தைப் பொருளாய்க் காக்க - அடக்கத்தைக் (கிடைத்தற்றாரிய) செல்வமாகக் கொண்டு காப்பாற்றுக். உயிர்கிகு

அதனின் ஊங்கு ஆக்கால இல்லை - (எனின்னிக்) உயிர்களுக்கு அந்த அடக்கத்திலும் சிறந்த கெல்வம் இல்லை.

போ-ரை: உயிர்களுக்கு அடக்கத்திலும் சிறந்த செலவும் இல்லையாதனால் இவ்வடக்கத்தை உறுதி ப் பொருளாகக் கொண்டு காப்பாற்றுவ.

வினாக்கல்: உயிர் என்பது எல்லாவகை உயிர்களையும் குறிக்கும் சாதியொடுமையைப் பெயர். எனினும் இவ்விடத்தில் மனித உயிர் கவையே அச்சொடு குறித்தது ஏனெனில் ஏற்று அடக்கி நடப்பவர்கள் அவர்களே.

3. செறிவறிந்து சீர்க்கை பயக்கு மறிவறிந் தாற்றி எடங்கப் பெறன்.

ப-கி:

செறிவு அறிந்து சீர்க்கை பயக்கும் அறிவு ஏறிர்து அறிந்து அடங்கப் பெறுக.

ப-கை: அறிவு அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்- (அடங்குதலே தனது அறிவாவது (என்பதை) ஏற்று (அதற்குரிய வழி யிலே ஒருவன் அடங்கப் பெறுவானாயின். செறிவறிந்து சீர்க்கை பயக்கும்- (அவ்வடக்கமானது நல்லோரால் அறியப்பட்டு அவனுகிகுச்) சிறப்பை அளிக்கும்.

போ-ரை: அடக்கமே அறிவு என அறிது ஏதாவது வழி யிலே ஒருவன் அடங்கப் பெறுவானானால் அவ்வடக்கமானது நல்லோரால் அறியப்படும். ஏதனால் அவனுகிகுச் சிறப்பு உண்டாகும்.

வினாக்கல்: மலம், கிமாழி, மெய் என்னும் மூன்றும் அடங்குதலே இவொழுங்கு உரிய அடக்கமாகும்.

3. நிலையிற்றிரியா தடங்கியான் நோற்ற மலையினு மாணப் பெரிது.

ப-கி:

நிலையில் நீரியாது அடக்கியான் நோற்றம் மலையிலும் மாணப் பெரிது.

ப-கை: நிலையில் நீரியாது அடக்கியான் நோற்றம் - (இதை வாழ்க்கையாகிய தனது) நிலையினிற்கும் வேறுபடாத அடங்கிய வனது மூன்றை, மலையிலும் மாணப் பெரிது - மாணவின் உயர்ச் சிபிலும் மிகப் பெரிதாகும்.

பொ-னர்: இல்வாழிக்கையாகிய நன்று நினையில் வேறு படாது அடங்கியவனது மேன்மை மலையின் உயர்விலும் மிகவும் பெரியதாகும்.

வி-நர்: திரியாது அடங்குதடி - மெய், வாய், கண், மூகு, செவியாகிய ஜம்பொறிவாலும் ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஒசை ஏனினும் ஜந்து வகைப் புலனுகரிச்சியையும் அநுபவித்த வண்ணமே புலன்களை டட்குதடி, மலையில் உயர்வும் அளக் கப்படும். இதன் பெறுமை எளவு படாது. ஆதலின் மலையினும் மாணப் பெரிது என்றார்.

இ-மு: மலை என்ற இடம்பெயர் ஏதனோடு தொடர்புடைய உயரிச்சிக்காகி வந்தமையாக எஃது இடவாகுபெயர்

5. எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணித வவருள்ளுஞ் செல்வர்க்கே செல்வதற்கு தகைத்து.

ப-ஷி:

எல்லார்க்கும் நன்றாம் மனீதன் ஏராளங்கும் செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.

ப-ஷர்: பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றாம் - (செலுக்கில்லாது அடங்குதல் எல்லார்க்கும் (ஜிரு சேர) நக்கமீய, அவருள்ளும் செல்வர்க்கே கெல்வத தகைத்து - அவர்கள் எல்லாருள்ளும் செல்வர்களுக்கே (அடக்கம்) வேற்றாரு செல்வமாம் சிறப்பினை உடையது.

பொ-னர்: செருகிக்கில்லாத டட்கிக்கம் எல்லார்க்கும் நக்கமை தாவதே. அவர்களுள்ளும் செல்வர்களுக்கே எஃது இடங்களும் செல்வமாகப் போற்றும் சிறப்பு உடையது.

வி-நர்: கனியும் சிறத்த குடிப்பிறப்பும் செருகிக்கன இயக்பாவே ஏற்படுத்த வல்லன. எனினும் இவற்றை டையவர்களின் அடக்கம் தாமராகவே அடங்குங் காலத்துச் சிறத்த காட்டமாட்டாது எனவே செல்வர்க்கே அது பிறிதொரு செல்வமாகப்போற் றத்தக்கதாதலால் செல்வர்களை செல்வம் தகைத்து என்றார்.

இப்பாடல் எல்லார்க்கும் அடக்கம் நன்றே என்ற பொது உண்மையையும் செல்வர்க்கே செல்வமாய் உண்மையும் என்ற சிறப்பு உண்மையையும் எடுத்துக் காட்டியது.

இப்பாடு வரையுள்ள ஜந்து பாடல்களும் (1-5) அடக்கத்தின் பொதுப்படையான சிறப்பிக்களை விரித் துரைத்தன.

6. ஒருமையு எாமைபோ வெந்தடக்க வாற்றி
ணமுகையு மேமாப் புதைத்து.

ப-பி:

ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்து ஏடக்கல் ஆற்றிட
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து.

ப-ரை: ஆமைபோல் ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கஸ் ஆற்றின்
(தான் ஒட்டினுள்ளே ஜம்பொறிகளையும் அடக்கிச் சொல்யதா
கிய) ஆமைபோல (ஒருவன்) ஒரு பிறப்பிலே ஜம்பொறிகளையும்
அடக்க வசிலவளாயின், எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து - (அந்த
வன்மை அவனுக்கு) ஏழு பிறப்புக்களிலும் அரணாத்தி உடையது.

பொ-ரை: ஆமையாதது தனது ஒட்டினுள்ளே ஜம்பொறி
களையும் ஒடுக்கிக் கொள்வது போல ஒரு பிறப்பிலே ஜம்பொறி
களையும் அடக்க வல்லவளாயின், அந்தங்கை வல்லமை ஒது
ஞுக்கு ஏழு பிறப்புக்களிலும் அரணாத் அமையும்.

வி-ரை: ஒரு பிறப்பிலே செய்வன ஏழு பிறப்பிலே ஜம்பொறி
தொடரும். கூவே ஒரு பிறப்பில் பொறிகளை அடக்குவதா
லாகும் பால் ஏழு பிறப்புக்களிலும் கிண்டும் என்பது இப்பாட
வாச விளக்கப்பட்டது.

இ-மு: ஐந்து எந்த என்னுப்பெயர் குறிப்பாக ஐந்து
பொறிகளுக்கும் வற்றுள்ளது. இதனைத் 'தொகைக் குறிப்புக்கொலை
என்பர். என்னாள்வை ஆதுபெயர் என்பதும் பொருந்தும்.

இப்பாடல், உடலின் அடக்கத்தை வலியுறுத்துகிறது.

7. யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிமுகிகுப் பட்டு.

ப-பி:

யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க காவாக்காக்
சோகாப்பர் சொல் இமுக்குப் பட்டு.

ப-ரை: யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க - (தம்மாறி காக்கப்பட
வேண்டிய) சல்லாவற்றையும் காக்க முடியாதவராலும் நா
(ஒன்றையாவது) காக்க, காவாக்கால் சொல்லிமுக்குப் பட்டுச் சே
கப்பர் - (ஆதனைக்) காவாது விட்டால் (சொல்லும்) சொல்லின்
குற்றத்திற்காட்டபட்டுத் தாமே வருந்துவர்.

பொ-ரை: மற்றைய என்னாவற்றையிம் காவாதவர்களையில்
நும் நா ஒன்றையாவது காக்க, அதனைக் காவாது விட்டால்
தமது சொல்லின் குற்றத்திற்குத் தாமே ஆட்பட்டு அவர்களே
உருந்துவர்.

இ-மு: யா என்பது அஃறினைப் பள்ளம் வினாப்பெயர் இது பாவும் என முற்றும்மைக்குரிய 'உம்' மை இடைக்கொல் பெற்று வந்திருந்தல் வேண்டும். பாடற் சீர் காரணமாக அது 'யா' என்றும்.

8. ஒன்றானுந் தீசொற் பொருட்பய னுண்டாயி னன்றாகா தாகி விடும்.

ப-வி:

ஒன்றா(யி)னும் தீசொல் பொருட்பயன் உண்டாயின் நன்று ஆகாது ஆகி விடும்.

ப-ஏர: தீக்கொல் பொருட்பயன் ஒன்றா(யி)னும் உண்டாயின் தீயல்லாகிய சொற்களின் பொருள்களால் (பிறரிக்கு வரும் துப்பம் ஒன்றாயினும் ஒருவனது பேச்சில் உண்டாகுமானால்* நன்று ஆகாது ஆகி விடும் - (அவனுக்குப் பிற கருமங்களால் உண்டான்), நன்மையும் நஷ்டமையாகாமற் போய்விடும்.

பொ-ரை: ஒருவன் கறும் சொற்களின் பொருள்களால் பிறநாக்கு உண்டாகும் துப்பம் ஒன்றாக இருந்தாலும் அந்த ஒடு துப்பமே அவனது பிற தருமப் பயன்களையும் நன்மையற்றனவாய் ஆகிக் கீடும்.

வி-ரை: தீசொல்- தீயசொல், பொய், கோட்சொல், கடுஞ் சொல் என்பன தினிகு பயக்கும் தீய சொற்கள்.

9. தீயினாற் சுட்டபு னுள்ளாறு மாறாதே நாவினாற் சுட்ட வடு.

ப-வி:

தீயினாற் சுட்டபு ட்டிஆறும் ஆறாடே தாவினாற் சுட்ட வடு

ப-ஏர: தீயினால் சுட்டபுன் உள்ளாறும் - (ஒருவனை இனி ஜொருவன்) நெருப்பினால் சுட்டபுன் (உடலில் ஏடுடயாளம் இருப்பினும் மனத்தில்) ஆறிவிடும். நாவினாற் சுட்ட வடு (உள்) ஆதாது-நாவினாலே சுட்ட (கொடுஞ் சொல்லாகிய புனியீன்) வடு மனத்தில் என்றும் ஆராது.

பொ-ரை: ஒருவனை இனிஜொருவன் நெருப்பினாலே சுட்டபுன்னின் வடு உடலில் இருப்பினும் உள்ளத்தில் என்கோ ஆறி மறக்கப்படும். ஆனால் நாவினாலே சுட்ட சொடுஞ்சொற்களின் வடுவோ என்றும் உள்ளத்தில் மாறாது.

விரை ஆற்போவதால் தீயினாற் சுட்டதைப் புண் என்றும் ஆறாது நெஞ்சிக் நிலைத்திருக்கும் கொடுஞ்சொசிகளை வடு என்றும் வளிஞவப் பெருந்தடை கறிய நுட்பம் சிற்தண்ணிகு இனிமை பயிகிறது.

இப்பாடல் உடபட மூன்று பாடகெள்ள(7-9) மொழி யாகி அடங்கும் அடக்கத்தை வற்புறுத்தின.

10. கதங்காதிதுக் கற்றடங்க லாற்றுவானி செவ்வி யறம்பார்க்கு மாற்றி நுழைந்து.

ப'யி:

தம் காத்து ஏற்று அடங்கல் ஆற்றுவாகி செவ்வி யறம் பார்க்கும் ஆற்றின நுழைந்து.

ப-ரை: கதம் காத்து கற்று அடங்கல் ஆற்றுவானி செவ்வி (மனத்திலே) கோபம் (உண்டாகாது) காத்துக் (கீறி கவியி யாகி அடங்குதலில் வகிவனது செவ்வியை, அதை ஆற்றின் நுழைந்து பார்க்கும் - கறக்கடவுள் (கவனி அடையும்) நெறியினிடத்தே சென்று பார்ப்பார்.

போ-ரை: மனத்திலேமும் கோபத்தை உண்டாகாது காத்தும் ஏற்ற எல்லியாகி மனம் அடங்கியும் விளங்க வல்லவனை அவன் செல்லும் நெறியிலே சென்று கறக்கடவுள் செவ்வி கான்பார்.

விரை: செவ்வி - காணவேண்டியவனது மனம், மொழி, மூகம் என்பன மலர்ந்திருக்கும் காலம் பார்த்து அவனைச் சென்று காணல். அடக்கம் உடையவனை அறம் தானே சென்று காணும் என்பது குறிப்பு.

இப்பாட்டினால் மன அடக்கத்தின் காட்சி கூறப் பட்டது.

10. ஒழுக்கமுடைமை

[மனம், மொழி, மெய் என்பன அடங்கப்பெற்றவரே தத்த ஓக்குரிய நெறியில் நிறைவே ஒழுகுவர். எனவே அடக்கமுடைமையை ஏடுத்து ஒழுக்கமுடைமை என்ற ஏதிலாரம் வைக்கப்பட்டது.]

1. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா ஜொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்.

ப-பி;

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
முயிரினும் ஓம்பப்படும்.

ப-ரை; ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான் - ஒழுக்கமானது (எக் காரிக்கும்) சிறப்பினைத் தருவதால், ஒழுக்கம் முயிரினும் ஓம்பப் படும் - அவ்வொழுக்கம் முயிரினும் மேலாகப் போற்றப்படும்.

பொ-ரை; எல்லார்க்கும் ஒழுக்கமே சிறப்புத் தருவதாக எவ் வெரழுக்கம் முயிரினும் மேலாகப் போற்றப்படும்.

வி-ரை; உயர்ந்தவர் இழந்தவர் என்ற வேறுபாடிக்கிற எவ்வாரிக்கும் சிறப்புத் தருவது ஒழுக்கம். ஆதலால் எது பொதுப் பட்டி கூறப்பட்டது. இரண்டாவதாய் வந்த ‘ஒழுக்கம்’ என்ற சொலிலிருக்க சுட்டு வருவிக்கப்பட்டு அவ்வொழுக்கம் எனப் பொருள் தரப்பட்டுள்ளது. உயிரா சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம் ஆனவு சிறந்ததன்ற எவ்வெந்த காட்ட உயிரினும் ஓம்பப்படும் என்றார்.

2. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு கஃதே துணை.

ப-பி:

பரிந்து ஓம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தும்பித்
தேரினும் கஃதே துணை.

ப-ரை; ஒழுக்கம் ஓம்பிப் பரிந்து காக்க - ஒழுக்கத்தினை (அவற் றாலும் ஏழ்யாதவரறு) பேண் வருந்திக் காக்க, தெரிந்து ஓம்பித் தேரினும் அஃதே துணை - (அறங்கன் பலவற்றையும் ஆராய்ந்து (அவற்றிலே இம்மை. மறுமை இரண்டிற்கும் துணையாவது வாது என்று) மன ஒருமைப்பாட்டுடை தெரிந்தெடுப்பதற்கும் எதுவே துணையாகும்.

பொ-ரை; ஒழுக்கத்தினை எதனாலும் ஏழிவுபடாது பேணி யும் வருந்தியும் காக்க அறங்கன் பலவற்றையும் ஆராய்ந்து அவற் றன் இருமையும் தரவல்லது எது என்று மன ஒருமையுடன் ஆராய்வதற்கும் ஒழுக்கமுடைக்கமைப்ப துணையாவது.

இ-மு; பரிந்தும் என வரவேண்டிய சொல்லின் ஈற்றி லுளின் உம்மை இடைக்கொண் செய்யுட்சீர் காரணமாக விகாரப்பட்டது. (பரிந்து என வந்தது.)

இந்த இரு பாட்டுக்களும் (1-2) ஒழுக்கத்தினை
சிறப்பை உரைக்கின்றன.

3. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிமுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

ப—யி :

ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

ப—ரூ : ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை - (எல்லாரிக்கும் தத்தும் வருணத்துக்குரிய) ஒழுக்கதை உடைமையே நற்குவம் உடைமையுமாகும். இழுக்கம் இழிக்கத் பிறப்பாய் விடும் - (ஏவ்வளவாழுக் காத்தினினிறம்) தவறுதல் அவ்வருணத்தில் இழிந்த வருணமாய் விடும்.

பொ—ரூ : ஒழுக்கம் உடைமையே உயர்குப் பிறப்புடைமை யுமாகும். ஒழுக்கத்தினினிற தவறினால் ஆவாறு தவறிமோர் தாழ்ந்த சிரப்பாளராகி விடுவார்.

விரூ : எந்தனர், காசர், வணிகர், வேளாளர் எனச் சொலிலப்படும் வருணங்களுளே கீழானதைக் கருதப்படும் வருணத்தவரும் ஒழுக்கமுடையரோயின் உயர் வருணத்தவராகக் கருதப்படுவர். வருணத்திலும் பிறந்த குடிவே மேன்மை உடைகிறது எனக்காட்டி ‘குடிமை’ எனக்கூறியுள்ளமையும் உயர் வருணத் தவறும் ஒழுக்கந் தவறின் இழிந்தவராவர் என்பதைக் காட்டி ‘இழிந்த பிறப்பாய் விடும்’ எனக்கூறியுள்ளமையும் கருதத்தக்கன. ஒழுக்கம் உள்ளபோது ஏற்படும் குணத்திலும் அது இல்லாத போது ஏற்படும் குற்றமே பெரிதென்ற காட்டுவதன் மூலம் ஒழுக்கமுடைமையின் உயர்வு வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

4. மறப்பினு மோதிதுக் கொள்ளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கம் குறைக் கெடும்.

ப—ஷி :

மறப்பினும் ஒத்துக் கொள்ளலாகும் பாரிப்பான்
பிறப்பு ஒழுக்கம் குறைக் கெடும்.

ப—ரூ : ஒத்து மறப்பினும் கொள்ளலாகும் - (கற்ற) வேகத்தை மறந்தானாயினும் பின்பு ஒத்துக் கொள்ளலாம். பாரிப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும் - அந்தண்ணது உயர்ந்த (வருணப்) பிறப்பானது தன் ஒழுக்கம் குறையும் பொழுது கெட்டு விடும்.

பொ—ரூ : வேகத்தை மறந்து போனாலும் பின்னரும் ஒத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அறைண்ணது உயர் வருணப் பிறப்பானது ஒழுக்கத்திலே தவறினால் கெட்டுப்போம்.

வி-ரை அறிதண்ணுக்குச் சிறப்பாக இச்சுறவு கூறப்பட்டாலும் என்ன வருணத்தவருக்கும் இதன் ஏர்த்துப் பொருந்துவதே.

இ-ரூ, மறப்பினும் என்ற சொல்லின் உம்மை மறத்தல்கடாது என்ற எதிர்மதைப் பொருள் தந்தது.

5. அழுக்கா ருடையான்க ணாகிகம்போன் றில்லை யொழுகிக மிலான்க ணுயர்வு.

ப-பி:

அழுக்காறு உடையான்கண் ஆகிகம்போன்று இல்லை ஒழுக்க மிகுலான்கண் உயர்வு

ப-ரை, அழுக்காறு உடையான்கண் ஆகிகம் போன்று-பொறாமை உடையவனிடத்தே செல்வம் (அறிறுப்போதல்போல) ஒழுக்கம் இல்லான்கண் உயர்வு இல்லை - ஒழுக்கம் இல்லாத வளிடத்தே உயர்ச்சி இல்லை.

பொ-ரை, பொறாமை உடையவனிடம் செல்வம் ஏற்றுப் போகும். அதுபோல ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடம் உயர்ச்சி இல்லாத போகும்.

வி-ரை: பொறாமையுடையவனின் குடும்பம், சுற்றும் என்பனவும் உயர்ச்சியுடையா என்பதை 166 ஆம் குறளில் திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார் ஒழுக்கமிலாதவனின் உயர்ச்சியை கிபாறாமையுள்ளவனின் செல்வத்தோடு ஒப்படுகிறார். இதிலிருந்து பொறாமையுள்ளவனின் சுற்றும் போன்வே ஒழுக்கமிலாதவன் சுற்றும் தாழ்ந்து விடும் என்ற உண்மை யெறப்படுகின்றது.

6. ஒழுக்கத்தி னொகொ ரூவோ ரிமுகிகத்தி னேதம் படுபாகி கறிந்து.

ப-பி:

ஒழுக்கத்தின் ஒலிகார் ரூவோர் இழுக்கத்தின் ஏதும் ஏதும் படுபாகிகு அறிந்து.

ப-ரை, ஒழுக்கத்தின் ஒலிகார் ரூவோக் - (செய்தறிகுச் சடினம் எனக் கருதி) ஒழுக்கத்தில் சுருங்காதவர்கள் மன உறுதி உடையவர்களாவர். இழுக்கத்தின் ஏதும் படுபாங்கு அறிந்து - (ஒழுக்கத்தினின்று) விலகுவதால் தமக்கு (இழுவாகின) கற்றபி உண்டாகும் (என்பதை) அறிந்ததால்.

வி-யர! ஒழுக்கத்தில் தவறுவது தமச்சீ இழிவை உண்டாக்கும் என்பதை அந்நிது, செய்வதற்குக் கடினமாயினும் தமச்சீயை ஒழுக்கத்தினில்லூம் கருங்காதவர்களே மன ஏழதி உடையவரின் என்பதால் ஒழுக்க நெறியில் விவகாதவர்களை உரவேர் என்றார்.

7. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுகிகத்தி னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

ப-பி:

ஓழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுகிகத்தின் எய்துவர் எய்தாப் பழி.

ப-யர! ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர்- (எல்லோரும்) ஒழுக்கத்தால் மேசிதினையினை ஏடைவர், இழுக்கத்தின் எய்தாப் பழி எய்துவர்- (ஒழுக்கத்தினில்லூ) விவகாதவர்களே (தாம்) ஏடை தற்குரியதல்லாத வசையினை ஏடைவர்.

பொ-யர! எல்லாரும் ஒழுக்கத்தால் உயர்நிலையைதுடைவர்; ஒழுக்கத்தினில்லூ விவகாதவர்களே தாம் அடையக் கூடாத வசையினை ஏடைவர்.

வி-யர! ஒழுக்கத்தில் ஒருகால் தவறியவர் பின்பு நலீவராய் நடந்தாலும் கூடாப்பயிக்க உள்ளாகும் நிலைமை அவருக்கு ஏற்படலாம் ஏனெனில் முன்வினாருகால் நிழெந்த ஒழுக்கேட்டுடை வாதது உலகினர் “இவர் இவ்வாறு நடந்திருப்பார்” என்று கொள்ளுவர். எனவே எப்பொழுதும் ஒழுக்கமுறை இல்லியமையாததாகும்.

இந்த ஐந்து பாட்டுக்களும் (3-7) ஒழுக்கமுறையையாகி வரும் நலன்களை யும் ஒழுக்கமின்மையால் வரும் தீங்குகளையும் விளக்கின.

8. நல்லிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுகிக
மேன்று மிடும்பை தரும்.

ப-பி:

நல்லிக்கு வித்தாகும் நல்லே-முகி-ந் தீயொழுகிகம் என்றும் இடும்பை தரும்.

ப-ரை: நல்லெழுங்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும் - (ஓருவனுக்கு நல்ல ஒழுக்கமானது (அறத்திற்குக் காரணமாய் அமைந்து இம் கையிலும், மறுமையிலும்) நன்மை தரும் தீய ஒழுக்கம் என்றும் இடுமைப் பதிரும் - தீயத்திற்குப் (பாவத்திற்குக் காரணமாய் கையைந்து அவ்விருமையிலும்) துணிபம் எளிக்கும்.

பொ-ரை: ஓருவனுக்கு நல்லெழுங்கமானது இருமைக்கும் நன்மையையும் தீய ஒழுக்கமானது இருமைக்கும் துணிபத்தையும் எளிக்கும்.

வி-ரை: 'நன்றிக்கு வித்தாகும்' என்பதால் தீய ஒழுக்கம் பாவத்திற்கு வித்தாவது பெறப்படும். தீவிரமாழுங்கம் என்றும் இடுமைப் பதிரும் எப்பதால் நல்லெழுங்கம் என்றும் இன்பந் தரும் என்ற குறிப்பாற் பெறவைத்தார்.

இப்பாடல் நல்லெழுங்கிக்கம், தீய ஒழுக்கம் என்ப வந்தின் பின் விளைவுகளை அறிவுறுத்துகின்றது.

9. ஒழுக்க முடையவர்க்கு கொல்லாவே தீய வழுக்கியும் வாயாற் சொல்ல.

ப-பி:

ஒழுக்கம் உடையவரிக்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொ(ல)ல்ல

பொ-ரை: வழுக்கியும் தீய வாயாற் சொ(ல)ல் - மறந்தும் (தமது) வாயாகி தீயவற்றைச் சொல்லும் (செய்கூடு), ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லா - ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு இயகா.

பொ-ரை: தமது வாயிலின்து தீயவற்றை மறந்தும் சொல் அதலாகிய இழிந்த செய்கூடு ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு இயலாதனவாம்.

வி-ரை: தீய சொற்கள் - பிறகுக்குத் தீமை தாத்தோக்க பொய், கோள், கொடுமை நிறைந்த கோற்கள், குலத்திற்கு ஒவ்வாத சொற்கள் என்பன. 'தீய' என்ற பாகையைப் பொர், தீயவாகிய சொற்களைச் சொல்லும் பலவகைச் செய்கையையும் உள்ளடக்க அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. சொல்வது 'வாயாகி' என்பது சொல்லாமலோ புலனாகும். அவ்வாறிருக்கவும் 'வாயாகி' என்பது சொல்லலை வல்லுப்பு பிபருந்ததைக் கையாண்ட காரணம் நல்ல சொற்களுக்கே உரியது வாய் எனது தாம் கருதிய சிறப் பிளைப் புலப்படுத்தவே. இந்த உத்தி வடமொழியிலே தாற் பரியம் ஏன்பியடும்,

10. உலகத்தோடு டொட்ட வொழுகள் பலகற்றுவி
கல்லா ஏறிவிலா தார்.

ப-பி:

உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் ஏறிவு (இ) லாதார்.

ப-ரெ: உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் கல்லார் - உலக நடைக்
குப் பொருந்த ஒழுகுதலைக் கற்றுக் கொள்ளாதவரிகள், பலகற்றும்
அறிவு இ(ல)லாதார்-பல (நாகீகளைக்) கற்றவர்களாயினும்
அறிவில்களே.

பொ-ரெ: உலக நடைக்குப் பொருந்தும் வண்ணம் நடப்ப
தலைக் கற்காதவரிகள், நூல்கள் பண்ணிறைக் கற்றவர்களா
யினும் அறிவில்களே.

வி-ரெ: உயர்ந்தோர் என்வாறு ஒழுகுகின்றனரோ அவ்வாறு
ஒழுகுவதே உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல், தமை நூல்களிற் சொல்
எப்பட்டவற்றில்லோ காலத்திற்கு ஏற்பனவற்றை ஏற்ற ஏற்கா
தவற்றைத் தள்ளுதலையும் உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகலுள்
கடக்கலாம். எவ்விக்குப் பயன் ஏறிவு, அறிவில்குப் பயன்
ஒழுகீகம்'. எனவே அந்த ஒழுக்கத்தைக் கல்லாதவர் பல கற்றும்
அறிவில்லாதார், என்பதில் ஜயமில்லை. ஒழுகுதலைக் கற்றவி
என்பதை பொருளி நெறியில் நடத்தல் (அடிப்படை).

இவைக்கு பாட்டுக்களிலும் (9-10) சொல், செயல்
ஆகிய இரண்டாலும் வரக்கூடிய ஒழுக்கங்கள் யாவும்
தொழுத்துரைக்கப்பட்டன.

திருக்குறள்·அறத்துப்பாண்

இல்லறவியல்

மாதிரி வினா-விடைகள்

1. பின்வரும் குறப்பாக்கங்களுக்கும் பொருள் எழுதுக.

- (1) தற்காத்துச் சுற்றுக்கோண்டாற் பேண்ட நூக்காறு சொற்காத்துச் சோர்விலான் பெண்.
- (2) மறவறா மாசற்றார் கேள்வமை தறவறா துக்கத்துட் டுப்பாயார் நட்பு.
- (3) கேடும் பெருக்கமு மிக்கல்ல நெஞ்சத்துக் கோடாமை சாங்கோரிக் கணி.
- (4) அங்காத்துக் கற்றுடங்க வாற்றுவான் செவ்வி யறம்பாரிக்கு மாற்றி ஒழுமீற்று.

1. விடை:

- (1) ஏற்பிக் குலமாகதி தன்னைக் காத்தும் உணவு முதலியதற்றாலே தன்னைக் கொண்டவனாகிய கணவனைப் பேணியும் தன்னிடத்தும் கணவனிடத்தும் நன்றாம் பேருடு கூடிய புச்சை நீங்காமறி காத்தும் வருவதிலே உறுதியான கடைப்பிடி உடையவள் எவ்வோர் அவளே பெண் என்றி தக்கவள்.
- (2) துங்பக் காலத்திலே தனக்கு உறுதுணையானவரின் நட்பியை ஒருவகு விட்டாராது. எந்தும் ஒழுக்கமும் நிறைந்த குற்றமிக்காத நக்கவரின் நட்பியை அவன் மற்றதாராது.
- (3) தீயசிகை கீட்டையும் நல்ல வினை பெருக்கத்தையும் தருவது எவருக்கும் விதியினால் முடிபீப அமைத்த விதியைவாகும். இவற்றை உணர்ந்து மனத்திலே ஒரு தலைச் சார்பு கொள்ளவாராது. ஆதுவே சாலிப்பை உடையவர்க்கு அழுகு.
- (4) மனத்திலே கோபயானது தோன்றாமல் காப்பதும் கச்சி கற்று அடங்கலும் வல்லவனைத் தருமதேவதை அவன் செகிலும் வழியிலே தான் சென்று செவ்வி காணக் காலம் பார்த்திருக்கும்;

2. இல்லறவியலிக் கௌவயேனும் இரண்டு அதிகாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இல்லறத்தர

ருக்குரிய ஒழுக்க நெறிகளையும் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்கும் வழிவகைகளையும் திருவள்ளுவர் கூறியாங்கு விளக்குக்.

விட்ட இல்லறவியலிலே, என்புடைமை, விருந்தோம்பல் என்ற சீரண்டு அதிகாரங்களின் ஏடிப்புடையிழையே, இல்லறத் தாருக்குரிய ஒழுக்க நெறிகளையும் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்கும் வழிவகைகளையும் நோக்குவோம். என்புடைமை, புதல்வரைப் பெறுதல் என்ற அதிகாரத்தினை எடுத்து வந்துள்ளது. அதற்கு எடுத்த அதிகாரம் விருந்தோம்பல், இல்லறத்தால் தன் மனைவி மகிளாகிய தொடர்புடையார்த்திலே என்புடையவளால் அவசியமாகும். இந்த ஆபிப்பிருத்தால் பிற உயிரிகளிலே அருள் கருக்கும், இவ்வுடைமையை வளியுறுத்தப்பே புதுவ்வரைப் போற தலைத் தொடர்ந்து அன்புடைமையை வைத்தார் வள்ளுவர். இவ்வாறு பொரும் அன்புடைமையை வைத்தால் மட்டுமே அவளின் ஒத்துழைப்போடு இல்லறத் தடமைகளுள் முதன்மையான விருந்தோம்பலை ஒருவன் ஏற்றிந்தியில் நடத்தலாம். இரு சூத்தினாலே அன்புடைமையை எடுத்து 'விருந்தோம்பல்' என்ற அதிகாரம் குறைந்தது.

இவ்வாறு முறைபீபற அமைத்துக் கொண்ட புலவர் இல்லந்தி திற்கு இன்றியமையாத ஒழுகிக்கெந்தினை விரிவாகவும் தெளிவாகவும் விரித்துரைக்கின்றார். அன்பை அடைத்து வைக்கத் தாழ் இல்லை. தாழ் என்பு செலுத்தும் ஒருவரின் துணிபாக்கண்டாள் ஒரு வரிக் கண்களிலே துளிக்கும் சிறு கண்ணீர்த்துளியே அதனைப் பலர் அறிய எடுத்துக் காட்டிவிடும். ஆபிப்பிலாதவரிகள் எல்லாப் பொருளும் தமிக்க என்ற சுயநலம் உடையவரானார். என்புடையாரோ எலும்பாலும் (தமி உடமிபாலும்) பிறகுக்கு உரியவர். அவர்களின் வழியே அன்பைக் கடைப்பிடிக்கும் உண்மையான வழி. உடலே காடு உயிர் கொள்ளும் தொடர்பு அன்பை வெளிப் படுத்தலேயாகும்; இத்தகைப் பிறுப் பிறர்மீது விருப்பத்தை உண்டாக்கின்றது. எந்த விருப்பம் நட்பாய்ப் பரிணமிக்கின்றது. இவ்வகைத்திலே இவாற்கிக்கையில் இருந்து இபொங்களை அஞ்சித்து குதன் பயனாகச் சுவரிக்கூடித்த கடைவதற்குக் கணவனும் மனைவியும் என்புடையவராய் ஏதை நடத்துவதே காரணமாகின்றது: அன்பு காரணம். இன்மையினைபழும் மறுமையினைபழும் அவற்றின் காரணங்கள்.

இவ்வணர்ச்சி இன்னாத வாழ்க்கை, ஆபிப்பிலாத உயிர் வாழ்க்கை வளிய பாலை நிலத்திலே வந்து மரம் தளிர்த-

தது போன்றான். அதனால் எவ்வித பயனும் இல்லை. இப்படிப்பட்டவர் புழக்களுக்குச் சமானமானவர். எலும்பிலாத உடனை வெயில் வருத்துவது போல ஈன்பில்லாத உபகிர அறக்கடவுள் வருத்துவார். எவ்வளவுதான் இடம் பொருள் ஏவல் இருந்தாலும் அவை யாவிலும் உள்ளதிதுகிற உறுதுணையாவது இன்புமான். அஃது உயிரின் ஈத்துறப்பு, அப்பு நிச்சர உடம்பே உயர் நின்ற உடம்பு, மற்றவையோ எலும்பும் தொலும் போதித்த வெற்றுடம்புகளே.

இவ்வாறு அன்பின் மத்துவதிதைப் பலபட எடுத்துரத்து அதனைக் கெடப்பீடிக்கும் வழிவகைகளுள் முதன்மையானதாக விருந்தோம்பகலை வள்ளுவப் பெருந்தகை விரித்துரைக்கின்றார். செல்வதிதைத் தேடிக் காத்து வாழ்வதெனினாம் விருந்தினரை உபசரித்து உபகாரம் செய்வதற்கே என்பது அவர் வலியுறுத்தும் உண்ணத் குறிக்கோள்.

இக்குறிக்கோள் இல்லாம்பாருக்கு உயிர்நாடி. விருந்தினர் வீட்டின் புறத்தே இருக்க இல்லாததான் உண்பது அயிர்த்தமே யானாலும் அதனை அவன் விரும்புவது முறையாறு. நள்ளிடம் வருகின்ற விருந்தினரை நாள்தோறும் இல்லாம்பான் உபசரித்தல் வேண்டும். அப்படி உபசரிப்பவன் வானவர்க்கு நல்விடுந்தா வான். அது மட்டுமோ? அவன் இல்லத்தில் திருமாள் மனம் விரும்பி வந்து உறையாவி. இதற்கு அவன் செய்ய வேண்டியது ஒன்றுதான். முகமகரிசியோடு விருந்தினரை உபசரித்தல் வேண்டும்.

விருந்தினரை உபசரிப்பவனது வயிலே வித்து இடாமலே பயிர் வகுமு என்று அறதியிட்டு உரைக்கிறார் வள்ளுவப்பெருந்தகை, விருந்து ஒரு வேள்வி, மகாபுனிதமானது, அதன் பயன் இவ்வளவு என்று வரையறுத்துக் கூறுதல் இயலாது. விருந்தினனின் தரமே அதன் எனவாரும். இத்தகைய வேள்வியைச் செய்யாத இல்லாததார் ‘நிலையில்லாத செலவத்தை நினைவேயன்று நினைத்து வருந்திக் காத்து இழந்தோமே’ என்று பின்னர் கழி விரக்கம் அடைவார்.

எனின் இருந்துதான் என்ன? செலவத்தில் வறுமை என்பது வேறு ஒன்றுமல்ல. விருந்தினரை உபசரிக்காத மகட்டமை தான் இந்த மகட்டமை, இது மகடயர்களிடத்துத்தான் உண்டு.

அனிச்சம் என்று ஒருவகை மலர் உண்டு. அதை மூக்கால முராந்தாலே வாடிப்போய்விடும், ஆனால் விருந்தினர்களின்முக்கி

எனோ விருந்தளிப்பவரில் முடங்கள் மாறிக் கடைகுத்தாலே வாடி விடும். எனவ அதிதுண மீண்மையான மளர்கள். எனவே முக மும் ஏழும் மளர்ந்து அன்போடு விருந்தயர்வதே இவ்வாழ்வு நடந்துவதன் பயன் என்பது தெளிவாகிறது.

3. அடக்கமுடைமை பற்றித் திருவள்ளுவர் கூறிய வற்றை வகுத்துக்காட்டி அந்த அதிகாரம் நடவடிக்கையின் பின் வைக்கப்பட்ட பொருத்தம் பாட்டினை விளக்குக்.

விடை: ஒருவகைத் தேவர்களின் உகத்துக்குச் செலுத்துவது அடக்கம் என்ற ஏரிய பண்பாகும். அடங்காமைக் குணமே அப்பை இருள் நிறைந்த நரகாத்திலே செலுத்தி விடும். எனவே ஓவ்வொருவரும் அடக்கத்தினை கடைவதற்கு ஏரிய செல்வ மாச்சுப் போற்றிக் காப்பது அவசியம். ஏனெனில் அதனை விடப் பெறுஞ் செலும் வேறு இல்லை.

மனம், வாக்கு, காயம் என்பன திரிரணமிகள் இவை முடிநாலும் அடங்குதலே உண்மையான அடக்கம். இதனைத் தனது அறிவினாலே உணர்ந்த கொண்டு அடக்கமாக வாழி ஒருவன் முன்வருவானானால் அவ்வடக்கத்தினை நடவடிக்கையில் அறிந்த கொள்கூரவின். அதனால் அவனுகிதப் பெறும் சிறஷ்டு உண்டாகும்.

இவ்வாழ்விக்கையில் தனக்குரிய அறிநெறியிலே திஸ்பக்கப்படாது ஒழுகுபவனது டயர்ச்சி இருக்கிறதே? எது மலையிலும் உயர்ச்சி பொருத்தியதாகும். மலையில் உயரத்தையாவது ஏன்று கணிக்கலாம். ஒன்னால் தனது நிலையில் உறுதி படைத்தவனாய் அடங்கி நடப்பவனது உயர்ச்சியை ஆண்டுதலே ஆாத காரியமாகும். இதனை 'மலையிலும் மாணப்பெரிது' என்று திருவள்ளுவர் கூறிய நுட்பம் உள்ளிகாள்ளத் தக்கது.

நற்குலத்திலே பிறந்தோர், கல்சியால் உயர்ந்தோர், பெரும் தனம் படைத்தோர் என்ற யாவர்க்குமிழ அடக்கம் நடவடிக்கை பண்புதான். இவர்களில் குலப்பிறப்பாவரும் ஏற்றுக்கூடி இயல் பாடவே அடங்குவர். எனவே அவர்களிலும் செல்வர்களுக்கே அடக்கம் மேலதிக செல்வம் என்னலாம்.

ஆமையானது தனதிலிருந்து மூழ்கு தனக்கு இடையிறு வராமல் தன்னைப் பாதுகாக்க ஒரு தந்திரத்தைக் கையாளும்; தன் உறுப்புக்கள் யாவற்றையும் மேலோட்டுக்கை மறைந்த வண்ணம் கல்போக்கி கிடக்கும். ஒருவன் இந்த ஆமையொலத் தனது மெய், வாய், கண், முகத், செவியாகிய ஜம்

பொறியளையும் டட்கப்பயிலுதல் அவசியம். ஏனெனில் இந்த டட்கமே அவனுக்கு ஏழு பிறங்குமிகளிலும் பெரும் பாதுகாப்பாக ஆயைவதாகும்.

ஜப்பொறிகளுக்கும் எவற்றை டட்காவிட்டும் நாவினையாவது டட்கிக்கி வேண்டும். ‘பகிளகில் ஏறவதும் பகிலுடைத்தும் வாய்ப்பேச்சாலேயே’ என்ற பழமொழி நாம் அறிந்ததே.

தீயினால் சுடப்பட்டு உண்டாகும் புன் டடவில் கடுவாக நின்றாலும் அதன் வேதனை ஆறிய்போலும். கனால் நாவினார் சுட்ட வடு என்றைக்கும் ஆராது. இவ்விடத்தில் அறிப்போவதைப் ‘புன்’ என்ற சொல்லாலும் என்றும் ஆராததை ‘வடு’ என்ற சொல்லாலும் வள்ளுவர் காட்டும் திறம் நோக்கி இன்புறநித்தக்கது.

தனது கோபநிதியை டட்கிகிக் கல்வி உடையவனாய் டட்கி கந்தைக் கடைப்பிடிக்க வலிலவனின் அழியிலே ஏரங்குடவள் சென்று அவனைச் செவ்வி காணக் காத்திருப்பாரானால் அவனு பெருமைக்கு ஈடு ஏது? இன்ன ஏது?

நாவைக் காக்க மாட்டாதவர் தாம் சொல்லும் சொற்றினிடம் நூற்றுத்தங்கு ஆடப்பட்டுக் கவலை ஆடைய வேண்டி வரும்.

தீய சொற்கள் பஸ்வற்றைப் பேசினால் மட்டும் தீமை என்பதன்று. பேசும் சொல் சிலவாக இருந்தாலும் போதும். எவற்றால் உண்டாலும் தீமை ஒன்று தான். என்றாலும் அந்த ஒரு தீமையே பிற அறங்களின் நன்மைகளை முற்றாய் போக்கிவிடும் தீயிருப்பு தோரு காட்டிட எரிப்பதற்குச் சிறியதொரு நெருப்புப் பொறியே போதியதல்லவா?

இவ்வாறு டட்கமுட்டுமையின் பெருமையையும் அதனைக் கடைப்பிடிக்காமையினால் வரும் குற்றநிதையும் பல எடுத்திகாட்டுக்கஞ்சன இடுவிவாக விளக்குகிறார் வள்ளுவப் பெருந்தலை.

நடுவுநினைமை என்ற சமநிலைப் பண்பு உடையவர்களுக்கும் பிறர் குற்றங்களைத் தம் குற்றம் போக உணர்ந்து பரிசாரம் தேட விரைவாகின்றுக்கும் டட்கமுட்டுமை எற்ற பண்பும் இன்றியமையாததாகும். இதனால் டட்கமுட்டுமை, நடுவுநினைமை என்ற அதிகாரத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அருஞ்சொற் பொருளகராதி

[திருக்குறள் - வறத்துப்பால் - இல்லதவியலிலே உள்ள முதற் பத்ததிகாரங்களின் குறள்களிற் கையாளமபட்ட அருஞ் சொற்களுக்குப் பரிமேழல்களின் உரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருள் தரமிட்டனரது.]

- முதல் எண்:- அதி கார் எண் - இரண்டாம் எண் - குறள் எண் எணி - ஆபரணம், ஏழா 6 : 15
 வெர்ந்து (வினையெச்சம்) - விருப்பி 6 : 4
 அல்லவு - பாவங்கள் 6 : 6
 அவையம் - அற்குரிம் சுபை 8 : 7
 அமுக்காறு - பொறாகம 10 : 3
 அவளி - கந்து 6 : 1
 அற்காறு - அறத்தின் வழி
 அறம் - தருமம், அறக்கடவுள் (ஆகுபெயர்) 6 : 6
 அற்று - போன்றது 6 - 8
 ஆக்கம் - செல்வம் 8 - 3
 ஆரிரு (பணிபுதிதீதாகக) அரிய இருள், ஒருவகை நரகம் 9 : 1
 ஆர்வலர் - அன்புடையவர் 6 : 1 (ஷடையடுதித் தீத ஆகுபெயர்)
 ஆறு - நெநி (வழி) 11 : 1
 இந்து (வினையெச்சம்) நீங்கி 8 : 3
 இடுடைப - துணபம் 10 : 8
 இம்மை - இப்பிழப்பு 6 : 8
 இயைந்த - பொருந்திய 4 : 3
 இல் - இல்லறம், இல்லான் (ஆகுபெயர்கள்) 11 : 1
 இல்லவள் - இல்லான், மனைவி 3 : 3
 இல்லல்ல - இல்லாதன அகில 8 : 5
 இமுக்கம் - தவறுதல் 10 : 8
 இழக்கா - தவறாத 1 : 8
 இமுக்கு - குற்றம் 9 : 7
 இறந்தார் - தமிழடம் வந்து இறந்தவர்கள் 11 : 2
 இக்னாத (பயரெச்சம்) - இனிமையறிம 6 : 10
 உயிர்நிலை - உயிர்நின்ற உடம்பு, 4 : 10
 உய்க்கும் - சிசலுத்திம் 9 : 1
 உரவோர் - உறுதியுடையோர் 10 : 8
 உள்ள (வினையெச்சம்) - நினைக்க 9 : 1
 உள்ளள (வினையெச்சம்) - நினைக்க 7 : 9
 உள்ளஞ்சூர் - நினைப்பூர் 7 : 7
 உறுப்பு - குங்கம் (ஆகுபெயர்) 4 : 9
 எச்சம் - பரம்பரை 8 : 3
 எவ்வு - என்ன என்ற பொருளில் வந்த விணாச் சொல் 11 : 6

அமுகை - ரமுகாசப பிறப்பு 9 : 6
எண் - எவ்வளவு 2 : 2
எனி - என்ன 2 : 8
என்பு (எலுமிபு) - உடம்பு (ஆகுபெயரி) 4 : 8
ஏதம் - குறிறம் 10 : 6
ஏறு - ஆசிங்கம் 2 : 9
ஐந்து - ஜம்பொறிகள் 9 : 6
ஐப்பும் - ஐந்து இடம் 1 : 8
ஒக்கு - உறவினர் 1 : 3
ஓரீதி (விளையெச்சம்) - நீங்கி 8 : 6
ஒரு பால் - ஒரு பகிளம் 8 : 8
ஒருமை - ஒருபிறப்பு 9 : 6
ஓல்டார் - குறையார், கருங்காரி 10 : 6
ஓல்லா (குறிய்பு விளையெச்சம்) - முடியாது 10 : 9
ஓமுகல் - நடத்தல் 10 : 10
ஓமுகிகி (விளையெச்சம்) - ஒழுகப்பண்ணி 1 : 8
ஓத்து - வேதம் 10 : 6
ஓமிபி (விளையெச்சம்) பாதுகாத்து 1 : 5
ஏதம் - கோபம் 9 : 10
ஏடுமை - நற்குமை உடைமை 10 : 3
குழம்யும் - வாடும் 5 : 10
கூழ் - சோறு 3 : 4
கெடு (முதனிவைத் தொழிற்பெயரி) - வறுமை 8 : 7
கெடுவல் - கெடுவேஞ் 8 : 6
கேண்மை - நட்பு 7 : 6
கொழுநஞ் - கண்ணு 3 : 6
கொன்றார் - சிதைத்தார் 7 : 10
கேட்டாமை - ஒரு பகிளம் சாராமை 8 : 5
கோட்டம் - வகளவு, ஒரு பகிகச் சார்பு 8 : 9
கோகி - தராசு 8 : 8
சமஸ் - சமநிலை 8 : 8
சாலிபு - கனிபு, நாளி, ஒப்பரவு, வாய்க்கை, இரக்கம் ஏன்ற
ஐந்தும் எமெந்த பண்பு 7 : 5
சாவாமருந்து - அமிர்தம் 5 : 2
சாங்கிரோர் - சாங்கிரை உடையவர் 8 : 8
சாங்கிரோன் - கல்வி சேளிவிளால் நிறைந்தவன் 8 : 9
சிதைவு - கழிவு 8 : 2
சிறுமை - தண்பம்
சிறை - மதிலும் வாயிற் காவலும் முதலியன 8 : 7
சீர்தாக்கும் (பெய்வெரச்சம்) - வரையறுக்கும் 8 : 8
சீருணம் - சிறப்பு 9 : 3

செப்பம் - நடுவுநிலை 8 : 8
செநி பொருள் - அறம் 6 : 1
செவ்வி - மணம், மொழி, முகம் என்பவற்றால் ஒருவன் இனியனவா
யுள்ள காலம் பார்த்து ஒவ்வொக்குத்தன் முறையீட்டைச்
கூறல், பீட்டடி 9 : 10
செறிவு - கூடக்கம் 9 : 3
சொல் - புதம் 2 : 6
சோகாப்பம் - துணிப்பமாடவர் 9 : 7
ஞாகம் - உணம் 7 : 1
தகனிவர் - நடுவு நினைமயில்லாதவர் 8 : 4
தலுதி - நடுவுநிலைமை 8 : 1
தலை - நல்லம் 2 : 6
தசிகாரர் - நடுவுநிலையாளர் 8 : 4
தம - தம்முடைய 8 : 10
தலைப்படாதாரி - பயனை அடையும் பேரை அற்றவர் 5 : 8
தற்கொண்டான் - தணினைக் கொண்டவன் (எணவளி) 2 : 1
தாழ் - தாழ்ப்பாளி 4 : 1
திண்மை - கணிகாத உறுதி 2 : 4
திரிந்து (வினையெச்சம்) வேறுபட்டு 5 : 10
திரியாத எதிர்மறை வினையெச்சம்) - வேறுபடாத 9 : 4
துணை - அவ்வு 7 : 4
துடைத்தவர் - நீக்கிறவர் 7 : 7
துப்பாயார் - பற்றுக்கோடாயமைந்தவர் 7 : 6
துவ்வாதவர் - வறியகர் 1 : 2
துவ்வாமை - ஏநுபலிக் காய்ப்பிள்ளை (வறுமை) 1 : 2
துறந்தாரி - உதவுவேண்டியோரால் உதவாத கணவிடப்பட்டோர்)
கதியற்றோர், அகதிகள் 1 : 2
தூக்கிகள் - (வினையெச்சம்) - ஆராயின் 7 : 3
தெய்வம் - தெவர் 1 : 3
தென்புத்திதார் - படைப்புகி காலத்திற் பிரமாவாந் படைக்கப்
பட்ட கடவுட்சாதி, இறந்த முன்னோர் 1 : 3
நேரினும் (வினையெச்சம்) - ஆராயின் 10 : 8
தோற்றம் - உயர்ச்சி 9 : 4
நயி - நீதி 6 : 7
நன்கலம்-நன்கைப்பரணம் 2 : 10
நன்றி-நன்மை 8 : 7 அறம் 6 : 7
நிறை - நெஞ்சைக் கற்பு நிற்றியில் நிறுத்துதல் 2 : 7
நின்ற - நிலைபெற்ற 1 : 1
நோற்பார் - தவம் செய்வார் 1 : 8
நோன்மை - போற்றும் 1 : 8
ஏகுசி - பகை, நெரதுமல், நட்பு என்னும் பகுதிகள் 8 : 1
படியு - குறியம் 6 : 1

படுபாக்கு - உண்டாக்கும் வழி 10 : 6
பரு (பருவரகி) வறுமை 5 : 2
பழி - வசை, பாவம் 1 : 4
பாத்துண் - பகுத்துண்ணும் உணவு 1 : 4
பாரிப்பான் - அந்தணன் 19 : 4
பிறங்கா(த) - இடையாத 3 : 2
பீடு - பெருமிதம் 3 : 6
பெருக்கம் - செல்வம் 8 : 5
பெற்றான் - எண்வளி (மணவீயாகப் பெற்றவளி) 8 : 9
பேறு - செல்வம் 2210
மங்கலம் - நஷ்டமை 2 : 10
மடவார் - பேதைவளி 5 : 0
மழல் - குழந்தைகள் பேசும் திருந்தாதமொழி 3 : 6
மறம் - தீமை, தைசெயல் 4 : 6
மறுமை - மறுபிறப்பு 6 : 8
மணை - மணையாளி (ஆகுபெயரி) 6 : 2
மக்னுயிர் - நிலைபெற்ற உயிர் 3 : 8
மாண (குறிப்பு விளையெய்ச்சம்) - மிக 7 : 2
மாண்யாக்கலட - மாட்சி பொருந்தாத இடத்து, நற்குண நற்கிடய்
உக்களி இலீலாத இடத்து 8 : 8
மாண்பு - நற்குணாநற்கிடய்க்கங்கள் 3 : 1
மாநிலம் - பெரிய உலகம் 3 : 8
மிச்சிகி - உண்டு எஞ்சிப உணவு 5 : 6
முயல்வாரி - புலன்களின் பற்றையிட முயல்வாரி
(வாணப்பிரதிதர்) 1 : 7
மூவர் - பிரமசாரி, வாணப்பிரதிதரன், சந்தியாசி 1 : 1
மோப்ப - (வினாவெயிச்சம்) முர 8 : 10
யாக்கக - உடல் 1 : 4
யா - யாவை 8 : 3
வழக்குவது - சொல்வது 6 : 9
வழி - பரம்பரை 1 : 4
செழுக்கியும் - (விளையெய்ச்சம்) - மறந்தம் 10 : 6
வளம் - வருவாய் 2 : 1
வளிபால் - வலியபாலை நிலம் 4 : 8
வாணிகம் - வியாபாரம் 8 : 10
வாணகம் - விண்ணுவகம் 7 : 1
விடடி (வியநிகோள் விளைமுறிறு) விடுத 8 : 6
விழுப்பம் - சிறப்பு 10 : 1
வீழுமம் - துக்கபம் 7 : 7
வேளாண்மை - உபகார இயல்பு 8 : 1
வைகலும் - நாகிதோறும் 5 : 8
வையகம் - மண்ணுலகம் 7 : 1

193

விற்பனையாகின்றன..!

1. இலக்கணத் தெளிவு

க. பொ. த (உ/த)ப் பரீட்சை, கலைமாணித் தகுதிகாண் பரீட்சை (G.A.Q.) மாணவர்களுக்கென எழுதப்பட்டது.

2 திருக்குறள்-அறத்துப்பால் 1-10 அதிகாரங்கள்

க. பொ. த. (உ/த) மாணவருக்கான துணை நூல்

3. இலக்ஷி வினாவிடை

க. பொ. த (சா/த) மாணவர்க்குரியது

4. சைவநெறி வினாவிடை

9 ஆம் வகுப்பு (பத்தாம் ஆண்டு)

5. சைவநெறி வினாவிடை -

10 ஆம் வகுப்பு (க. பொ. த. (சா/த))

6. கட்டுரைக்கோவை -

9-ஆம் ஆண்டு

7. கட்டுரைக்கோவை -

8-ஆம் ஆண்டு

8. கட்டுரைக்கோவை -

7-ஆம் ஆண்டு

இந்நூல்களின் ஆசிரியர்
வித்துவான் க. சொக்கலிங்கம் M.A.

பதிப்பாளர்:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை

235, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

5.1